

Het Israël-Palestina conflict in het internationale nieuws

Een comparatief, mondiaal onderzoek

Alec Wartel

20164128

Masterproef
Master in de internationale betrekkingen en de diplomatie

Promotor
Prof. dr. Steve Paulussen

Medebeoordelaar
Prof. dr. Stefaan Walgrave

Abstract

Previous research indicates that news media coverage of the Israel-Palestine conflict is often biased in favor of one of the two conflicting parties. This study builds on prior research by examining the coverage of the most recent escalation of the conflict since October 7th in international, online written press. A comparative analysis is conducted among Al Jazeera, BBC News, The New York Times, Global Times, and Politico.eu to provide a global perspective. The research employs both inductive and deductive framing analysis, as well as a quantitative content analysis of the sources, using a sample of 396 articles. The various news organizations showed significant differences in whom they featured in their reporting. Additionally, 11 distinct frames were identified in the coverage of the news organizations, which manifested differently across their reporting. Politico.eu, BBC News, and The New York Times utilized more frames that support the Israeli perspective, whereas Al Jazeera and Global Times employed frames that favored the Palestinian perspective.

Table of Contents

Inleiding	4
1.1 Situering onderzoek	4
1.2 Afbakening onderzoek	8
2 Literatuurstudie	8
2.1 Israël-Hamas in de internationale media	8
2.2 'Indexing' Theory	12
2.3 Framing	14
2.3.1 Types	15
2.3.2 Framing als een proces.....	16
2.3.3 Framing en Agendasetting.....	17
2.4 Actoren in het nieuws	18
2.5 Hypotheses	19
3 Data & Methode	20
3.1 Data	20
3.1.1 Geografische verankering.....	20
3.1.2 Selectie media	21
3.1.3 Selectie artikels	23
3.2 Onderzoeksmethode	24
3.2.1 Inductieve fase	25
3.2.2 Deductieve, kwantitatieve fase	26
3.3 Validiteit en betrouwbaarheid	27
4 Resultaten	28
4.1 Inductieve resultaten	28
4.1.1 Discriminatie frame	29
4.1.2 Escalatiefame	29
4.1.3 Geopolitiek Frame	30
4.1.4 Humanitair Frame	30
4.1.5 Militair frame	31
4.1.6 Polarisatieframe	31
4.1.7 Resolutiefame	32
4.1.8 Terrorismeframe.....	32
4.1.9 Verzetsbewegingframe.....	33
4.1.10 War crime Frame	33
4.1.11 Zelfverdediging frame.....	34
4.2 Deductieve resultaten	34
4.2.1 Actoren.....	34
4.2.2 Actorcategorieën per medium	35
4.2.3 Geografische afkomst actor	37
4.3 Frames	38
4.4 Palestijnse en Israëlische frames	40
5 Conclusie	42
6 Bibliografie	45

Inleiding

1.1 Situering onderzoek

Het Israël-Palestina conflict vindt zijn oorsprong aan het einde van de negentiende eeuw. In 1947 keurde de Verenigde Naties Resolutie 181 goed, ook wel bekend als het Verdelingsplan. Dit plan beoogde de opdeling van het Britse Mandaat Palestina in Arabische en Joodse staten. Op 14 mei 1948 werd de staat Israël opgericht (the United Nations, z.d.). Onder Palestijnen wordt deze datum bestempeld als 'Al-Nakba', wat vertaald wordt als 'de catastrofe' (Mock et al., 2012). Dit wijst op de impact die deze gebeurtenis heeft gehad op het Palestijnse volk. De oprichting van de staat Israël resulteerde dan ook in de eerste Arabisch-Israëlische oorlog. De oorlog eindigde in 1949 met de overwinning voor Israël en leidde tot de verdrijving van tussen de 750.000 en 900.000 Palestijnen. Het grondgebied werd opgesplitst in drie delen: de Staat Israël, de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook (Center For Preventive Action, 2023; Mock et al., 2012). In de daaropvolgende decennia wisselden periodes van gewelddadige escalaties en vredespogingen elkaar af. In dit onderzoek wordt er ook gekeken naar hoe Hamas gepresenteerd wordt in de internationale nieuwsmedia. Hamas, een politieke en militaire groepering uit Palestina, waarvan de naam een acroniem is dat vertaald wordt als 'de Islamitische Verzetsbeweging', is ontstaan in 1987 in samenloop met de eerste intifada als een vertakking van het Moslimbroederschap. De betekenis van de naam van deze groepering is belangrijk, omdat het aangeeft wat hun perspectief is op hun bestaansreden en handelingen in de regio. De eerste intifada van 1987 tot 1993 was een Palestijnse opstand tegen de Israëlische bezetting van de Westelijke Jordaanoever, de Gazastrook en Oost-Jeruzalem. De beweging zet zich sterk af van het bestaansrecht van Israël en ze zijn hierbij dan ook betrokken geweest in een reeks van gewapende conflicten met Israël (Robinson, 2024). Sinds 2006 heeft Hamas, na het winnen van de verkiezingen, politieke controle over de Gazastrook. De organisatie staat in de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie op de lijst van terroristische organisaties (International Affairs And Defence Section, 2024). Landen

zoals China en Qatar hebben dit niet gedaan. Al decennialang eist dit conflict een enorme humanitaire tol. Uit verzamelde data van de Verenigde Naties blijkt dat sinds 2008 meer dan 18.600 Palestijnen en minstens 1500 Israëli's zijn omgekomen. Hiernaast zijn er een veelvoud van deze cijfers aan gewonden gevallen aan beide kanten van het conflict. Het aantal doden en gewonden als gevolg van de meest recente escalatie van het conflict sinds 7 oktober 2023 is nog niet volledig bijgewerkt. Er wordt verwacht dat deze aantallen zullen blijven stijgen naarmate het conflict voortduurt (Tan, 2023). Uit cijfers vrijgegeven door de minister van Volksgezondheid van de Palestijnse autoriteit blijkt wel dat 70% van de Palestijnse slachtoffers, als gevolg van de meest recente escalatie van geweld in de regio, vrouwen en kinderen onder de achttien jaar zijn (Sawafta; & Fick, 2023).

De meest recente escalatie van het conflict sinds 7 oktober 2023 en tevens ook het begin van de onderzoeksperiode, is geïnitieerd met een verrassingsaanval door Hamas, waarbij de Palestijnse groepering Israël via lucht, land en zee heeft geïnfiltreerd. De aanval kostte het leven aan minstens 1139 mensen, waarvan het grootste deel burgers waren. Daarnaast werden er ook nog 240 burgers en soldaten gevangengenomen. De Israëlische autoriteiten beschuldigen Hamas van het plegen van oorlogsmisdaden tijdens deze aanval, waaronder marteling, verkrachting en verminking. Dit wordt echter ontkend door Hamas (Al Jazeera, 2024). De aanval is geclassificeerd als de derde dodelijkste terroristische aanval en de dodelijkste terroristische aanval per capita sinds de *Global Terrorism Database* is gestart met het verzamelen van data in 1970 (Byman et al., 2023). Kort hierna reageerde Israël met een tegenoffensief gericht op de Gazastrook, waarbij het trachtte Hamas aan te vallen met luchtbombardementen en met grondtroepen de regio binnen te dringen. Bij deze bombardementen vielen echter ook een groot aantal Palestijnse burgerslachtoffers. Drie weken na de aanval van Hamas op 7 oktober waren meer dan 1,4 miljoen Palestijnen in de Gazastrook gedwongen om hun huizen te verlaten. Sinds de start van het conflict zijn er uit cijfers van het Palestijnse gezondheidsministerie 32,552 Palestijnen om het leven gekomen en 74,980 gewonden gemeld. Het aantal Palestijnse slachtoffers blijft stijgen, waardoor dit conflict het dodelijkste is geworden voor de Palestijnen sinds de Arabisch-Israëliëse oorlog van 1948 (Britannica, 2024; Tanios, 2024). Dit gewapend conflict heeft de aandacht getrokken van zowel lokale als internationale media en er is alomvattend verslag uitgebracht over de gebeurtenissen. Het is essentieel dat het nieuws een verscheidenheid aan standpunten en perspectieven op het onderwerp biedt (Kim

& Jahng, 2015). Het is dan ook van belang dat nieuwsmedia trachten het conflict zo neutraal en gebalanceerd mogelijk te presenteren aan het publiek. In de jaren doorheen het conflict zijn er zogenaamde 'media watchdog' groepen ontstaan die zich specialiseren in het monitoren van de berichtgeving over het Israël-Palestina conflict in de westerse media. Deze groepen zijn vaak verbonden met één van de strijdende partijen. Pro-Palestijnse groepen beweren dat westerse nieuwsmedia de Israëlische visie op het conflict representeert ten koste van de Palestijnse visie (Neureiter, 2016). Pro-Israëlische groepen beweren het tegenovergestelde. Ook in de academische wereld is de berichtgeving over dit conflict in zowel audiovisuele als geschreven nieuwsmedia uitvoerig bestudeerd binnen verschillende nationale contexten (Elmasry et al., 2013; Saariaho, 2015; Shahzad et al., 2023; Thomas, 2011; Wolfsfeld, 2003). De meeste studies concluderen dat de berichtgeving niet gebalanceerd is. Er zijn zorgen geuit over de perceptie van partijdigheid in de media, waarbij de representatie van gebeurtenissen en partijen in het conflict de neiging hebben om Israëlische standpunten te begunstigen. Deze observaties hebben geleid tot debatten en discussies over media-ethiek, objectiviteit en de impact van mediaberichtgeving op het bredere begrip van het Israël-Palestinaconflict (Attar; & King;, 2023; Deprez; et al., 2011; Shahzad et al., 2023).

Echter is het eerder gevoerde onderzoek naar de representatie van Israëli's en Palestijnen voornamelijk gefocust op lokale en Angelsaksische media (de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk). Er zijn veel minder studies die Aziatische nieuwsmedia en nieuwsmedia van het Europese vasteland betrekken in de comparatieve analyses. Hierdoor worden framingonderzoeken in de context van dit conflict, waarbij continentale of mondiale vergelijkingen tussen media worden gemaakt, zelden uitgevoerd. Dit onderzoek draagt bij aan de uitbreiding van de wetenschappelijke literatuur over framing in verschillende nationale contexten. Vanwege de recentheid van de escalatie van het conflict sinds 7 oktober 2023 is onderzoek naar de berichtgeving sinds het begin van deze periode zeer gering. Op internationaal beleidsvlak blijft het conflict relevant, waarbij dat internationale diplomatieke relaties met Palestina en Israël blijven evolueren. Zo is er op 22 mei 2024 aangekondigd dat Noorwegen, Spanje en Ierland de Palestijnse staat officieel zullen erkennen. Deze evolutie zette de erkenning van de Palestijnse staat ook terug op de agenda van de Belgische regering, waarbij dat het kabinet samenkwam om zich over deze kwestie te buigen, maar voorlopig werd beslist nog niets te beslissen (Heylen & Grommen, 2024). Het blijft echter van groot belang dit conflict en de berichtgeving hieromtrent te onderzoeken om te gaan bekijken of er evoluties

plaatsvinden in hoe nieuwsmedia van verschillende nationale contexten het conflict en de betrokken partijen gaan representeren aan het publiek. Het onderzoek van Deprez, Raeymaeckers en Van Leuven (2011) kan hierbij dienen als een representatief onderzoek voor huidig onderzoek, doordat het eveneens framing in het nieuws in verschillende nationale contexten met een focus op specifieke escalaties van het conflict bestudeerd. In deze studies wordt een comparatieve onderzoeks aanpak in een globale context gehanteerd. De onderzoeksvragen die in dit onderzoek worden onderzocht zijn:

- 1) *Welke actoren worden aan het woord gelaten in de berichtgeving over het Israël-Palestina conflict in verschillende internationale nieuwsdiensten?*
 - 1a) *Hoe verschillen internationale nieuwsdiensten in de mate waarin zij verschillende soorten actoren aan het woord laten in hun berichtgeving over het Israël-Palestina conflict?*
 - 1b) *Hoe verschillen internationale nieuwsdiensten in de mate waarin zij actoren van verschillende geografische afkomst aan het woord laten in hun berichtgeving over het Israël-Palestina conflict?*
- 2) *Welke frames worden gebruikt in de berichtgeving over het Israël-Palestina conflict in verschillende internationale nieuwsdiensten?*
- 3) *Welke verschillen in gebruik van frames zien we tussen internationale nieuwsdiensten over het Israël-Palestina conflict?*

1.2 Afbakening onderzoek

Vanwege de beperkte tijd en middelen die beschikbaar waren voor het onderzoek, moesten er enkele keuzes worden gemaakt met betrekking tot de afbakening van het onderzoek. De eerste afbakening betreft het aantal verschillende nieuwsmedia dat binnen de beperkte tijd van een academiejaar kon worden onderzocht. Vanwege deze beperking in tijd is ervoor gekozen om vijf verschillende nieuwsdiensten met een variatie in lokale verankering te selecteren voor onderzoek, om zo een continentaal, comparatief onderzoek te kunnen uitvoeren. De volgende nieuwsdiensten zijn geselecteerd voor onderzoek: het Qatarese Al Jazeera, BBC News uit het Verenigd Koninkrijk, Global Times uit China, The New York Times uit de Verenigde Staten en Politico.eu met een hoofdzetel in Brussel. Een tweede afbakening betreft de beperking van de onderzoeksperiode. De onderzoeksperiode van deze masterproef is afgebakend tussen 7 oktober 2023 en 24 november 2023. Een uitgebreidere motivering voor de gekozen nieuwsmedia en de onderzoeksperiode zal worden besproken in de methodologische sectie van deze masterproef.

2 Literatuurstudie

2.1 Israël-Hamas in de internationale media

De rol van de (nieuws)media in gewapende conflicten is van cruciaal belang op het gebied van politieke communicatie. Dit is niet anders voor de huidige opflakking van het gewapend conflict in de Gazastrook. Hierbij stelde Wolfsfeld (2003) dat er bij zowel de Palestijnen als bij de Israëli's het geloof heerst dat de strijd in de media van een even groot belang is als de strijd die op het slagveld wordt gevoerd. Beide partijen trachten door de media te worden afgebeeld als het slachtoffer van de agressie van de andere partij. Voor de Palestijnen is het gezien worden als slachtoffer in de media van noodzaak om zo steun te verkrijgen van andere landen en daardoor een sterkere tegenmacht te kunnen vormen tegen Israël. Voor Israël is het noodzakelijk om de slachtofferrol te verkrijgen en te vermijden als agressor te worden afgebeeld in de media, om zo hun geopolitieke relaties met westerse landen niet te schaden (Wolfsfeld, 2003).

De mediaberichtgeving over het conflict tussen Israël en Palestina is herhaaldelijk onderzocht in diverse nationale contexten, waarbij zowel kwantitatieve als kwalitatieve inhoudsanalyses zijn toegepast. In onderzoek naar de berichtgeving in de internationale nieuwsmedia over het conflict, is onderzoek naar Amerikaanse en Britse nieuwsmedia dominant aanwezig. Uit onderzoek van Jackson (2023), gericht op de verslaggeving in The New York Times tijdens de eerste en de tweede intifada, blijkt dat er een significant verschil was in de representatie van de betrokken partijen. Het onderzoek toonde aan dat er een disproportionele passieve retoriek werd gebruikt bij de beschrijving van gewelddadige acties tegen Palestijnen, terwijl de berichtgeving over Palestijnen opvallend negatiever was in vergelijking met die over de Israëli's. Onderzoek naar de verslaggeving over het conflict in de periode tussen 2019 en 2022 bevestigde pro-Israëlische bias in de Amerikaanse pers en concludeerde dat deze bias ook terug te vinden was in de Britse pers. Pro-Israëlische retoriek was dominant aanwezig in vergelijking met pro-Palestijnse en neutrale retoriek in de berichtgeving van CNN en BBC News (Shahzad et al., 2023). Onderzoek van Thomas (2011) waarin de berichtgeving van twee Britse nieuwsdiensten, BBC1 en Channel 4, onderzocht werd, concludeerde dat Israëli's veel meer aan het woord werden gelaten in vergelijking met Palestijnen en dat de berichtgeving grotendeels het officiële perspectief van de Israëlische overheid reproduceerde.

In andere studies naar de berichtgeving van het conflict wordt bevestigd dat de berichtgeving in de Amerikaanse media onevenwichtig is en neigt naar een voorkeur voor Israël (Alkalliny, 2017; Saariaho, 2015; Zelizer et al., 2016). Alkalliny (2017) concludeerde daarnaast dat CNN en Fox News werden beïnvloed in hun berichtgeving door de politieke context en dat ze het narratief aanpasten aan de Amerikaanse politieke doeleinden.

In onderzoek naar framing in de berichtgeving in Al Jazeera en Al Arabiya, twee Arabische nieuwsdiensten, in de context van het Gaza conflict in 2008/2009, bleek dat de verslaggeving van beide nieuwsdiensten de neiging had om Palestijnen als slachtoffers en Israëli's als agressors weer te geven (Elmasry et al., 2013). Ander onderzoek naar dezelfde twee Arabische nieuwsdiensten bevestigt eveneens dat de berichtgeving sterker leunt naar het Palestijnse perspectief en naar hoe de Palestijnse media het conflict aan het publiek presenteren. Ook blijkt dat zij vaker Palestijnse bronnen dan Israëlische bronnen gebruiken in hun berichtgeving (Dheskali, 2020). In de studie van Shahzad en zijn collega's (2023), die reeds is besproken in de context van de Amerikaanse en Britse nieuwsmedia, werd ook de retoriek in de berichtgeving van een Arabisch nieuwsmidium onderzocht. De analyse toonde aan dat 48%

van de berichtgeving door Al Jazeera gekenmerkt werd door pro-Palestijnse retoriek. Verder bleek 46% van de berichtgeving neutraal en 6% pro-Israëliësch te zijn (Shahzad et al., 2023). Onderzoek naar Amerikaanse, Britse en Israëliëse nieuwsdiensten en hun berichtgeving over een Israël-Hamas gevangenenuitwisseling concludeerde dat de berichtgeving nauw aansloot bij het standpunt van hun respectievelijke overheden (Karniel et al., 2017).

Onderzoek naar de berichtgeving in de nieuwsmedia van het Europese vasteland is beperkter dan het onderzoek naar berichtgeving in de lokale en Angelsaksische nieuwsmedia. Segev en Miesch (2011) voerden een comparatieve studie uit naar de berichtgeving over het conflict in vijf verschillende Europese landen: het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, Italië en Zwitserland. In tegenstelling tot de eerder aangehaalde studies concludeerde deze studie dat de nieuwsdiensten van het Verenigd Koninkrijk zich het meest kritisch toonden ten opzichte van Israël. Hierna volgden de nieuwsdiensten uit Italië, die ook een kritische houding ten opzichte van Israël representeerden. De Duitse pers werd als neutraal beschreven en de Zwitserse en Franse nieuwsdiensten waren het minst kritisch bevonden. Ook in de Vlaamse en Nederlandse pers werd de mediaberichtgeving onderzocht in context van de berichtgeving over het Israël-Palestina conflict. In het kader van de eerste en de tweede intifada werd een longitudinaal onderzoek uitgevoerd naar het voorkomen van het *Law and Order* frame en het *Injustice and defiance* frame in de Vlaamse en Nederlands geschreven pers. Deze frames werden in eerder onderzoek geïntroduceerd door Wolfsfeld (1997). Hierbij presenteert het Law and Order frame het conflict vanuit het Israëliësch perspectief en het Injustice and Defiance frame ondersteunt de Palestijnse visie op het conflict. Het onderzoek concludeerde dat de Vlaamse geschreven pers een evolutie doormaakte van een voorkeur voor het Palestijnse perspectief naar een voorkeur voor het Israëliësch perspectief. In de Nederlands geschreven pers werd het Israëliësch frame doorheen beide intifada's overwegend gehanteerd (Deprez; et al., 2011).

Het onderzoek toont ook aan dat binnen eenzelfde nationale context het gerepresenteerde perspectief kan veranderen. Dit maakt onderzoek naar framing in verschillende nationale contexten en verschillende tijdstippen nog steeds relevant. Eerder onderzoek van Deprez en Raeymaeckers (2010) bestudeerde in de berichtgeving van Vlaamse kranten ook het gebruik van bronnen. Hieruit werd geconcludeerd dat zowel in de berichtgeving van de eerste intifada als de tweede intifada Israëliësch bronnen de voorkeur kregen ten opzichte van Palestijnse bronnen. Toch was er tussen deze twee periodes een duidelijke stijging waarneembaar van

geraadpleegde Palestijnse bronnen en een daling van Israëlische bronnen waardoor het verschil tussen de twee kleiner werd. Uit de uitgevoerde literatuurstudie, blijkt dat er een westerse bias is naar onderzoek over de berichtgeving van het Israël-Palestina conflict in de internationale nieuwsmedia. Onderzoek naar het Chinese televisienieuws stelde dat voor 1990 Chinese media meer geneigd waren het Palestijnse perspectief te representeren en kritisch waren ten opzichte van Israël. Na 1990 is hier een ommekeer in gekomen en geven de Chinese nieuwsmedia een neutrale en gebalanceerde weergave van het conflict om zo te vermijden te worden beschuldigd van partijdigheid naar één van beide partijen toe (Zhang, 2014). Onderzoek naar de berichtgeving van Chinese nieuwsmedia over Arabische opstanden concludeerde dat de Chinese nieuwsmedia neigen het Chinese overheidsperspectief te presenteren in de berichtgeving (Hu et al., 2021). Onderzoek naar de berichtgeving in de Oosterse, waaronder Chinese nieuwsmedia, is gering. Hierbij zal er dan ook binnen dit onderzoek bestudeerd worden hoe het conflict wordt gepresenteerd in de berichtgeving van een Chinese nieuwsorganisatie. Omwille van de recentheid van de escalatie van het conflict sinds 7 oktober vorig jaar, is onderzoek naar framing in de berichtgeving hierrond ook nog zeer beperkt tot niet bestaand en blijft het door de globale politieke polarisatie van noodzakelijk maatschappelijk belang dat ook dit onderzocht wordt. Door de recente berichtgeving te onderzoeken ontstaat er een unieke mogelijkheid om de evolutie van de berichtgeving over het conflict te onderzoeken, waarbij aandacht wordt besteed aan mogelijke veranderingen in perspectieven en framingstrategieën. Deze aanpak verbreedt niet alleen het analytische kader van het onderzoek naar het Israël-Palestinaconflict, maar biedt ook nieuwe inzichten in de invloed van tijd, nationale context en evoluties binnen het conflict op mediaberichtgeving.

2.2 'Indexing' Theory

Een toonaangevend werk dat de relatie tussen journalistieke en politieke instellingen blootlegt en nauw aansluit bij dit onderzoek over de berichtgeving van een gewapend conflict, is dat van Daniel C. Hallin. Hallin (1986) onderzocht de mediaberichtgeving over de Vietnamoorlog en constateerde dat de berichtgeving aanvankelijk het Amerikaanse beleid in Vietnam ondersteunde. Er kwam echter een verschuiving naar een meer kritische benadering in de mediaberichtgeving over de Vietnamoorlog toen binnen de regering en onder politieke elites verdeeldheid begon te ontstaan over de voortgang van het conflict. Het onderzoek concludeerde dat de reactie van de media nauw verbonden is met de eenheid en duidelijkheid van de overheid, evenals met de mate van consensus binnen de samenleving (Hallin, 1986).

Lance W. Bennett combineerde de relatie tussen journalistieke en politieke instellingen met het concept framing en introduceerde hiermee de indexing hypothese of de indexing theorie. Deze theorie legt de nadruk op de relatie tussen de opvatting binnen de overheid en vooral onder elite-beleidsmakers en de berichtgeving van nieuwsmedia omtrent specifieke probleemgebieden zoals militaire beslissingen, buitenlandse zaken, handel en macro-economisch beleid (Bennett, 1990). In deze context benadrukt hij ook de afhankelijkheid van de media van officiële bronnen, waarbij dat journalisten vaak afhankelijk zijn van overheidsfunctionarissen en beleidsmakers. Er werd echter een belangrijke voorwaarde geformuleerd voor het indexeren of overnemen van frames door de nieuwsmedia vanuit de politieke elite: het indexeren vindt plaats wanneer er binnen de politieke elite consensus bestaat over het gevoerde beleid. Bij afwezigheid van deze consensus en dus de aanwezigheid van conflict binnen de politieke elite, zal de pers meer geneigd zijn een kritische houding aan te nemen en zullen verschillende nieuwsdiensten kiezen tussen de bestaande frames van de politieke actoren (Bennett, 1990). Dit sluit aan bij de bevindingen van Hallin (1986). Hiernaast is de theorie gebaseerd op drie premissen. Allereerst is de theorie gericht op elite-persorganisaties, zoals vooraanstaande nationale kranten en nieuwsdiensten. Ten tweede richt de theorie zich met name op geloofwaardige en legitieme bronnen, waarbij stemmen uit de samenleving die verband houden met burgerlijke ongehoorzaamheid, protesten of illegale handelingen worden uitgesloten. Ten slotte is de theorie het meest relevant voor onderwerpen zoals buitenlandse zaken, militaire besluitvorming, handel en macro-economisch beleid (Bennett, 1990; Ho Lee & Wang, 2016).

In opvolgend onderzoek waarbij de indexing theorie werd toegepast op de gebeurtenissen die plaatsvonden in de Abu Graib-gevangenis en de frames die werden gebruikt in de Amerikaanse geschreven pers om deze gebeurtenissen weer te geven, werd de hypothese van Bennett bevestigd en ook dat de nieuwsmedia meer handelen als een 'guard dog' van het buitenlands beleidsapparaat dan als een 'watchdog' of waakhond (Bennett et al., 2006). In de definiëring van de rol van de nieuwsmedia als waakhond, wordt voornamelijk de focus gelegd op de onafhankelijkheid van de pers ten opzichte van de overheid, om op deze manier de activiteiten van de overheid te onderzoeken en kritisch te kunnen benaderen (Bennett & Serrin, 2005).

Voorgenoemde onderzoeken baseerden zich echter op de relatie tussen de Amerikaanse nieuwsmedia en de Amerikaanse, democratische overheid. Opvolgende studies tonen echter aan dat deze theorie ook kan worden doorgetrokken naar andere staten met gevarieerde politieke systemen. Uit een studie naar het voorkomen van de indexing hypothese in Chinese, Zuid-Koreaanse en Amerikaanse nieuwsdiensten werd er geconcludeerd dat de verschillende nieuwsdiensten zich conformeerden aan hun respectievelijke nationale belangen. Hierdoor waren hun issue frames een uitbreiding van de binnenlandse politiek van elk land. In het onderzoek van Hussain en Jehangir (2023) wordt er een vergelijkende studie opgezet die het voorkomen van de indexing theorie vergelijkt tussen verschillende politieke systemen. De studie representeert een mix van democratische en autoritaire overheden. Het onderzoek concludeerde dat in het algemeen de verschillende nieuwsdiensten in verschillende delen van de wereld hun perspectief indexeren in lijn met de politieke elite van hun land. Ze bemerken wel dat de nieuwsdiensten afkomstig uit de democratische landen meer ongunstige en neutrale berichtgeving produceren vergeleken met nieuwsdiensten afkomstig uit autoritaire landen (Hussain & Jehangir, 2023). De Theorie is echter niet vrij van kritiek. Volgens critici zijn de belangrijkste omstandigheden die het indexeren kunnen belemmeren onder ander: De productie van counterframes en onderzoeksinitiatieven die zijn opgezet door mediabedrijven (Hussain & Jehangir, 2023).

Nauw aansluitend bij de indexing theorie en framing, is Entman's (2003) model van '*cascading activation*'. Het model introduceert verschillende niveaus van de politieke elite waardoor frames verspreiden. Hierbij wordt er een onderscheid gemaakt tussen de administratie, niet-administratieve elite, nieuwsdiensten en het publiek. De eerste laag bestaat uit politieke figuren uit het Witte Huis, ministeries van Defensie en Buitenlandse Zaken. De tweede laag

bestaat dan uit leden van het Congres, voormalige functionarissen en invloedrijke experts. Hierbij wordt er gesteld dat mediaframes worden geactiveerd aan de top van de politieke elite en zich doorheen de verschillende lagen tot aan het publiek verspreiden. In dit model bestaat tevens de mogelijkheid dat counterframes zich in de omgekeerde richting naar de top verspreiden, vooral wanneer er geen consensus heerst binnen de politieke elite (Bennett et al., 2006; Entman, 2003).

2.3 Framing

Onderzoek naar framing is uitgegroeid tot een prominent onderzoeksdomein binnen de communicatiewetenschappen en diverse andere disciplines, waaronder psychologie, gedragseconomie, politieke wetenschappen en sociologie. Echter is er een gebrek aan consensus over hoe framing moet worden geconceptualiseerd (Cacciatore et al., 2015). Het is dan ook noodzakelijk dat er in dit onderdeel een duidelijke uiteenzetting wordt gegeven van hoe dit concept in de huidige studie wordt geïnterpreteerd.

Het concept framing is doorheen verschillende generaties ontwikkeld na de eerste introductie van dit concept door Goffman (1974), die het definieerde als: “Een frame stelt de gebruikers in staat een schijnbaar oneindig aantal concrete gebeurtenissen, gedefinieerd in de termen ervan, te lokaliseren, waar te nemen, te identificeren en te labelen” (P. 21). Later werd framing binnen de context van massacommunicatie als volgt gedefinieerd door Entman (1993):

Framing essentially involves selection and salience. To frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation for the item described. (p. 52)

In deze definitie zijn ‘selection’ en ‘salience’ essentiële elementen. Salience verwijst naar het prominenter, betekenisvoller of gedenkwaardiger maken van een deel van de informatie voor het publiek (Entman, 1993). Recenter onderzoek van Entman (2007) vervolledigde zijn definitie door te stellen dat: “We can define framing as the process of culling a few elements of perceived reality and assembling a narrative that highlights connections among them to promote a particular interpretation” (p. 164) . De definitie van Entman wordt vaak gehanteerd als

uitgangspunt voor onderzoeksstudies, en ook deze thesis zal voortbouwen op de definiëring van framing zoals Entman het heeft uitgewerkt.

2.3.1 Types

Doordat frames moeten worden bekeken vanuit zowel het presenteren als van het begrijpen van nieuws, dient er een onderscheid gemaakt te worden tussen media frames en individuele frames. Individuele frames worden in de studie van Scheufele (1999) gedefinieerd als: “mentaal opgeslagen clusters van ideeën die het verwerken van informatie door individuen sturen” (p. 107). Gamson en Modigliani (1989) definieerden mediaframes als: “een centraal organiserend idee of verhaallijn die betekenis geeft aan een zich ontvouwende reeks gebeurtenissen. Het frame suggereert waar de controverse over gaat, de essentie van de kwestie” (p. 143). In de context van nieuwsmedia verwijst framing naar het proces waarbij journalisten de selectie, organisatie en presentatie van nieuwsberichten aan het publiek uitleggen. Dit omvat het selecteren van bepaalde aspecten van de realiteit, het bepalen van de focus, het gebruik van taal en toon, en het plaatsen van feiten en bewijsmateriaal binnen specifieke waarden en normen (Gabore, 2020). Deze masterproef legt zich toe op het onderzoek naar mediaframes.

Naast een onderscheid tussen individuele frames en mediaframes, kunnen er ook twee types van mediaframes worden onderscheiden, de issue-specific frames en de generic frames. Het eerste type frames, zijn frames die enkel van toepassing zijn op specifieke onderwerpen of gebeurtenissen. Deze benadering biedt een gedetailleerde en specifieke analyse die relevant is voor een gebeurtenis of probleem. Echter kan deze benadering ook nadelen met zich meebrengen. Door de hoge mate van sensitiviteit voor de specifieke kwestie kan het leiden tot moeilijkheden bij het generaliseren (de Vreese, 2005).

Generic frames overstijgen thematische grenzen, kunnen geïdentificeerd worden in verband met diverse onderwerpen en blijven soms zelfs relevant over langere periodes en binnen verschillende culturele contexten (de Vreese, 2005; Rinke et al., 2013). Dit maakt ze ook populair in wetenschappelijk onderzoek. Een aanzienlijk deel van deductieve framinganalyses maakt gebruik van de door Valkenburg en Semetko (2000) gedefinieerde frames. Hierbij hebben ze vijf frames gedefinieerd die toepasbaar zijn op een breed scala van gebeurtenissen en onderwerpen. Deze frames zijn: het conflict frame, het human-interest frame, het economische-gevolgen frame, het verantwoordelijkheidsframe en het moraalframe (Semetko

& Valkenburg, 2000). Deze vijf frames zijn zeer populair in deductieve framingsanalyses doordat ze zo toepasbaar zijn op een breed scala van onderwerpen en gebeurtenissen.

2.3.2 Framing als een proces

Onderzoek van de Vreese (2005) stelt dat framing niet kan gezien worden als een statisch concept, maar eerder als een dynamisch proces waarvan frame-building en frame-setting onderdeel uitmaken. Frame-building omvat de factoren die invloed hebben op de structurele kenmerken van nieuwsframes. In deze context wordt er een onderscheid gemaakt tussen factoren die intern aan de journalistiek zijn gerelateerd en factoren die extern aan de journalistiek invloed uitoefenen (de Vreese, 2005). De interne factoren bestaan voornamelijk uit normen en waarden van nieuwsdiensten, journalistieke routines en praktijken en achtergrondkenmerken van journalisten. Externe factoren die de frame-building fase beïnvloeden zijn de interacties tussen journalisten en de elite en sociale bewegingen.

Uit de frame-building fase van het proces worden de mediaframes geconstrueerd. Zoals eerder besproken zijn er verschillende types van frames die kunnen worden gevormd in de frame-building fase, die vervolgens gaan interacteren met het publiek.

Frame-setting omvat de interactie tussen mediaframes en de voorafgaande kennis en vooroordelen van individuen. Frames in nieuwsberichten kunnen het begrip, de interpretatie en de beoordeling van kwesties en gebeurtenissen beïnvloeden (de Vreese, 2005). Ook uit ander onderzoek blijkt dat media frames een effect kunnen hebben op interpretatie, attitude, voorkeur, emotie en gedrag (Chong & Druckman, 2007; Lecheler, 2010; Valkenburg et al., 1999).

In het onderzoek naar framing zijn er drie categorieën te onderscheiden. De eerste categorie omvat studies die de effecten van media frames op de individuele frames onderzoeken. Een tweede categorie focust zich op hoe frames tot stand komen en door welke actoren ze worden gecreëerd. De laatste categorie zijn de studies die zich richten op welke frames domineren in berichtgeving. Huidig onderzoek situeert zich in de derde categorie van de verschillende framingsonderzoeken. Dit doordat deze studie zal onderzoeken welke frames aanwezig zijn en in welke mate er verschillen of gelijkenissen bestaan in de frequentie van deze frames binnen de berichtgeving van verschillende nieuwsdiensten over het conflict tussen Israël en Hamas. De effecten die frames hebben op de publieke opinie rond het Israël-Palestina conflict wordt

opengelaten voor verder onderzoek. Toch is het van belang doorheen het onderzoek en bij de resultaten ervan in het achterhoofd te houden dat frame-setting een onmiskenbaar onderdeel van framing vormt en dat de resultaten van dit onderzoek in verband staan met het begrip, interpretatie en de beoordeling van dit conflict. De media spelen een cruciale en tevens maatschappelijke rol in het overbrengen van informatie naar het brede publiek. Uit onderzoek blijkt dat mensen zich veelal vasthouden aan de mediaframes of denkbeelden van journalisten om bepaalde issues beter te begrijpen, vooral wanneer blijkt dat lezers weinig kennis hebben over een bepaald thema (Kempf; & Thiel, 2012).

2.3.3 Framing en Agendasetting

In het kader van dit onderzoek dient er een duidelijk onderscheid gemaakt te worden tussen framing enerzijds en agendasetting anderzijds. Sommige academici beargumenteren dat framing kan gelijkgesteld worden aan second-level agendasetting. Hierbij verwijst het eerste level van agendasetting naar de verantwoordelijkheid van de media in waarover het publiek moet nadenken, terwijl het tweede niveau betrekking heeft op hoe erover te denken. Hieruit wordt er geconcludeerd dat de agendasettingtheorie een overkoepelende theorie is, waaronder de framingtheorie is ondergebracht. (McCombs et al., 1997). Echter is er geen consensus over deze theorievorming en is er empirisch onderzoek dat dit tegenspreekt. Het concept framing staat in verband met de agendasetting traditie, maar breidt het onderzoek uit door zich te richten op de essentie van de kwesties, in plaats van op een specifiek onderwerp. Met andere woorden legt framing dus de nadruk op de zichtbaarheid van elementen van bepaalde gebeurtenissen en agendasetting legt de nadruk op de zichtbaarheid van de onderwerpen in het algemeen (de Vreese, 2005). De basis van de framingtheorie is dat de media de aandacht vestigen op bepaalde gebeurtenissen en deze vervolgens in een betekenisvol kader plaatsen (Mass communication Theory). Scheufele en Tewksbury (2007) vergeleken de twee concepten op basis van drie factoren: nieuwsproductie, nieuwsverwerking en de effecten. Hierbij zijn er vooral duidelijke verschillen te bemerken in het effect dat ze hebben en onderscheidde ze toegankelijkheid- en toepassingseffecten. Agendasetting is een toegankelijkheidseffect, wat inhoudt dat media bepaalde kwesties makkelijk oproepbaar maken voor mensen, waardoor ze de normen kunnen beïnvloeden die mensen gebruiken bij het vormen van meningen. Framing als een toepassingseffect wordt gedefinieerd als: “de uitkomst van een boodschap die een verband tussen twee concepten suggereert, zodat het publiek na blootstelling aan de boodschap accepteert dat ze met elkaar verbonden zijn” (Scheufele & Tewksbury, 2007, p. 15). Agendasetting richt zich dus op de onderwerpen die in de (nieuws)media worden behandeld en

het effect daarvan op het publiek. Framing verwijst naar op de manier waarop deze onderwerpen worden gepresenteerd in de (nieuws)media en de impact die dit heeft op het publiek.

2.4 Actoren in het nieuws

Bronnen zijn van groot belang voor de wetenschappers die framing in nieuwsmedia bestuderen. Journalisten voeren nieuwsframing uit door bepaalde bronnen te kiezen en deze prominenter te maken dan andere. Daarnaast kunnen bronnen bewust proberen de nieuwsproductie te beïnvloeden. Zelfs de meest objectieve journalist kan worden gemanipuleerd door de frames die bronnen aanleveren voor het nieuws (Cozma, 2014; Entman, 1993).

Actoren die in het nieuws aan het woord worden gelaten, hebben een belangrijke impact op hoe nieuwsitems gepresenteerd worden en hoe ze worden gepercipieerd door het publiek. Een groter aantal actoren dat aan het woord wordt gelaten in het nieuws, resulteert in een grotere variëteit aan perspectieven (Beckers & Van Aelst, 2018; Masini & Van Aelst, 2017). Een verscheidenheid aan bronnen beïnvloedt nieuwsframes, publieke perceptie van gerapporteerde kwesties en de geloofwaardigheid van de media (Cozma, 2014). Hiernaast is het ook van belang om actoren die aan het woord worden gelaten in het nieuws vanuit een machtspectief te bekijken. Actoren die regelmatig toegang hebben tot de nieuwsmedia kunnen de interpretatie van gebeurtenissen beïnvloeden en hiermee dan ook de heersende betekenissen binnen de samenleving vormgeven (Beckers & Van Aelst, 2018). In zijn onderzoek naar de indexing theorie, stelde Bennett (1990) dat variëteit aan bronnen in het nieuws beperkt was en dat de overheid de belangrijkste bron van informatie was. Opvolgende onderzoeken bevestigden eveneens de dominante aanwezigheid van overheidsfunctionarissen in zowel de geschreven als de audiovisuele nieuwsmedia (Carlson, 2009). In de berichtgeving rond gewapende conflicten en oorlogen is de nieuwsmedia naast de afhankelijkheid van overheidsbronnen ook sterk afhankelijk van militaire actoren als bron van informatie (Fahmy & Johnson, 2005; Pfau et al., 2004).

In een recentere, comparatieve studie van de nieuwsmedia in de Verenigde Staten en Zweden met betrekking tot de Irak-oorlog en de bronnen die de verschillende nieuwsdiensten

raadpleegden, werd er geconcludeerd dat er wel degelijk verschillen waren tussen deze nieuwsdiensten in het gebruik van hun bronnen en welke actoren dus aan het woord kwamen (Dimitrova & Strömbäck, 2016). Over de manier waarop actoren moeten worden ondergebracht in actorcategorieën is er weinig consensus en daardoor ook grote variëteit aan modellen. Beckers en Van Aelst (2018) ontwikkelden een model dat van toepassing is op een breed scala van onderzoeksonderwerpen. Hierbij werden vier actorcategorieën van elkaar onderscheiden. De eerste categorie, overheid en politiek, bestaat uit politici, ambtenaren & overheidsfunctionarissen en politieagenten & personeel van hulpdiensten. Binnen de tweede categorie, professionals en experts, kunnen media en journalisten, business professionals, experts & academici en bekende personen worden ondergebracht. Organisaties uit het maatschappelijk middenveld, waaronder vakbonden, sociale bewegingen, niet-gouvernementele organisaties en belangengroepen vormen de derde categorie. De laatste categorie wordt ingevuld door burgers (Beckers & Van Aelst, 2018). Dit model is een uitbreiding van de traditionele dichotome modellen van elite versus niet-elite actoren door twee tussencategorieën toe te voegen. Op deze manier wordt de problematische categorisatie van sommige actoren in voorgaande modellen opgelost en kunnen actoren in het nieuws op een meer systematische manier worden gecategoriseerd.

2.5 Hypotheses

Na het uitvoeren van een literatuurstudie van eerdere onderzoeken over de berichtgeving van het Israël-Palestina conflict in de nieuwsmedia en op basis van de indexing theorie worden volgende hypothesen geformuleerd:

1.1 Overheidsactoren zijn dominant aanwezig in de berichtgeving van alle nieuwsdiensten.

1.2 Militaire actoren zijn prominent aanwezig in de berichtgeving van alle nieuwsdiensten

1.3 Al Jazeera laat meer Arabische actoren aan het woord in vergelijking met de Israëlische bronnen.

1.4 The New York Times en BBC News laten meer Israëlische bronnen aan het woord in vergelijking met Arabische bronnen

1.5 Politico.eu en Global Times laten Arabische en Israëlische bronnen gebalanceerd aan het woord.

3.1 De berichtgeving van Al Jazeera bevat meer frames die het Palestijnse perspectief representeren in plaats van het Israëlische perspectief

3.2 De berichtgeving van The New York Times en BBC nieuws bevat meer frames die het Israëlische perspectief representeren in plaats van het Palestijnse perspectief

3.3 De berichtgeving van Politico.eu en Global Times bevat een balans van frames tussen Israëlische perspectief en Palestijnse perspectief

3 Data & Methode

3.1 Data

Het doel van dit onderzoek is een comparatieve analyse uit te voeren tussen vijf verschillende mediabronnen, namelijk een Qatarese, Britse, Amerikaanse, Europese en Chinese krant en hierbij te kijken naar het verschil in gebruik van frames en actoren in de berichtgeving van het Israël-Palestina conflict. In dit onderdeel van de masterproef zal er een verantwoording worden geformuleerd waarom er gekozen is voor deze landen en waarom er gekozen is voor de specifieke nieuwsdiensten. Als laatste wordt er ook besproken hoe de artikels van de steekproef zijn geselecteerd.

3.1.1 Geografische verankering

In dit onderzoek is er gekozen voor nieuwsberichten afkomstig uit (online) internationale geschreven pers met een variatie in de lokale verankering van elke bron. Hierbij is er gekozen voor nieuwsbronnen afkomstig uit de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, het Europese vasteland, China en Qatar. De keuze van deze staten kan gemotiveerd worden door de onderzoeksopzet waarbij er geprobeerd wordt te achterhalen of er zich continentale verschillen voordoen in de berichtgeving over eenzelfde conflict. De geopolitieke relaties van deze staten met Israël en Palestina zijn gevarieerd: zo hebben de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk en het grootste deel van de EU-landen Palestina tot op heden nog niet

erkend als soevereine staat. Daarnaast hebben Israël en Verenigde Staten ook zeer diepgewortelde diplomatieke banden, waarbij de Verenigde Staten jaarlijks meer dan drie miljard dollar investeren in de militaire capaciteiten van Israël. De VS is de belangrijkste internationale handelspartner van Israël en Israël wordt gezien als de belangrijkste partner in de 'war on terror' in het Midden-Oosten van de VS (U.S Embassy in Israel, z.d.). Ook het Verenigd Koninkrijk heeft een zeer sterke diplomatieke relatie met Israël, waarbij deze twee staten op verscheidene domeinen als defensie, handel en wetenschap & technologie nauw samenwerken (Government of the United Kingdom, 2023). Ook de recente opflakking van het conflict heeft geen impact op deze relatie waarin het Verenigd Koninkrijk stelt dat de diplomatieke relatie nog steeds sterk is (Government of the United Kingdom, 2023). China en Qatar hebben Palestina wel al als soevereine staat erkend. China heeft diplomatie relaties met Israël en een diepgaande samenwerking op basis van economie, handel, wetenschap en technologie (Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China, z.d.). Hiernaast benoemt China de bezetting van het Palestijnse grondgebied als problematisch. De Chinese overheid ziet de tweestatenoplossing en de integratie van Palestina in de internationale gemeenschap als de manier om het decennialange conflict op te lossen (Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China, 2024). Binnen de Europese Unie bestaat interne verdeeldheid: een aantal lidstaten heeft Palestina al erkend, terwijl andere dat nog niet hebben gedaan. Dit maakt het interessant om te onderzoeken hoe dit in het nieuws wordt gerepresenteerd. Naast de grote mogendheden is Qatar ook gekozen door de interessante positie die het inneemt in het conflict. Als lokale Arabische macht is het een sleutelstaat in de onderhandelingen tussen de twee conflicterende partijen (Mills, 2023).

3.1.2 Selectie media

Vanwege de beperkte tijdsduur voor dit onderzoek is ervoor gekozen om de focus te leggen op de analyse van geschreven pers, waarbij de audiovisuele pers buiten beschouwing wordt gelaten. Voor elk van de geselecteerde geografische invalshoeken zal specifiek worden gekeken naar één bron per invalshoek. Deze keuze stelt het in staat te concentreren op een diepgaande analyse van specifieke geschreven mediaberichtgeving binnen verschillende nationale contexten, waarbij er gestreefd wordt naar een grondige en gedetailleerde analyse van de framing en de actoren in de berichtgeving over het Israël-Palestinaconflict.

Als Amerikaanse nieuwsdienst is er gekozen om een analyse op te maken van *The New York Times*. De keuze voor deze krant is bepaald doordat het een van de oudste en meest gerespecteerde kranten is in de Verenigde Staten. Hiernaast stelt deze krant ook volgende waarde hoog in het vaandel te dragen: "het nieuws onpartijdig te brengen, zonder vrees of gunst, ongeacht de partij, sekte of belangen die betrokken zijn" (The New York Times Company, z.d. ,par.4). Het is dan interessant om te onderzoeken in welke mate de berichtgeving van deze krant overeenstemt met de waarden die het uitdraagt. Hiernaast is The New York Times met 9,4 miljoen lezers de grootste Engelstalige nieuwswebsite wereldwijd en dus hiervoor ook interessant om deze te vergelijken met de andere globale geschreven pers in dit onderzoek (Press Gazette, 2023).

Voor de framinganalyse van de Chinese geschreven pers is er gekozen voor *Global Times* als bron. Deze keuze is ingegeven door de uitgesproken focus van de krant op internationaal nieuws vanuit een Chinees perspectief (Global Times, 2009). Hierdoor vormt het een waardevolle bron voor het uitvoeren van een analyse met betrekking tot de berichtgeving over het Palestina-Israëlconflict. Een dergelijke analyse biedt inzicht in hoe Chinese media, in dit onderzoek vertegenwoordigd door de Global Times, dit geopolitieke conflict behandelen en presenteren aan hun lezerspubliek. Een bijkomend voordeel van het selecteren van de Global Times is dat deze krant ook in het Engels wordt uitgegeven. Dit maakt het mogelijk om de artikelen te analyseren binnen het kader van een framingonderzoek.

Als representerende bron voor de Arabische geschreven pers is er gekozen voor *Al Jazeera*. De nieuwsdienst is opgericht in 1996 en was de eerste onafhankelijke nieuwsdienst in de Arabische wereld met een hoofdzetel in Qatar en gedeeltelijk gefinancierd door de Qatarese overheid. In de ethische code van deze nieuwsdienst wordt vermeld dat ze diverse standpunten en meningen presenteren zonder vooringenomendheid en partijdigheid en dat hun berichtgeving gebalanceerd en divers is (Al Jazeera, z.d.-b ,par. 1). Binnen een framingsanalyse is het dan ook interessant om te analyseren of er daadwerkelijk een diversiteit aanwezig is standpunten omtrent het conflict. Hiernaast is er ook gekozen voor Al Jazeera doordat ze een breed en diepgaand perspectief geven op regionale en internationale aangelegenheden. De slogan van de nieuwsdienst is "the opinion and the other opinion"

waarmee ze terug verwijzen naar de veelzijdigheid van perspectieven die ze bieden op gebeurtenissen (Al Jazeera, z.d.-a ,par. 2).

Als representerende bron voor de geschreven pers uit de Europese Unie of het Europese vasteland is er gekozen voor *Politico.eu of Politico Europe*, een dochterorganisatie van het Amerikaanse Politico en de Duitse uitgeverij Axel Springer, waarvan het hoofdkantoor gevestigd is in Brussel en het hiernaast ook kantoren heeft in grote Europese steden zoals Londen, Berlijn en Parijs. Met een verankering in Brussel, tevens de de facto hoofdstad van de Europese Unie, vormt Politico EU dan ook een representerende nieuwsdienst voor de EU. Hiernaast is Politico.eu ook gespecialiseerd in globaal politiek nieuws, wat het voor het onderzoek naar het Israël-Palestina conflict een geschikte bron van data maakt (Politico, 2018).

De laatst geselecteerde bron gekozen voor dit onderzoek is *BBC News*. Hierbij valt de passage in hun redactionale waarden op waarbij ze stellen dat ze streven naar een onpartijdige berichtgeving en ook focussen op een diversiteit van opinies. Dit maakt het interessant om binnen dit onderzoek te gaan onderzoeken of de actoren die aan het woord worden gelaten en de gebruikte frames zo divers zijn als ze worden uitgedragen in hun redactionele waarden (BBC, z.d.-b). Een andere reden voor het opnemen van BBC News is dat ze stellen dat ze de meest vertrouwde nieuwszender ter wereld zijn en dat ze een wekelijks bereik hebben 318 miljoen mensen (BBC, z.d.-a).

3.1.3 Selectie artikels

De artikels van de verschillende nieuwsmedia werden verzameld aan de hand van de geavanceerde zoekfunctie van Google. De keuze voor deze zoekstrategie werd gemaakt op basis van de beperktheid van de zoekfuncties op de websites van de nieuwsmedia zelf, hierbij was op het op een deel van deze websites niet mogelijk om nieuwsartikels te zoeken op basis van datum of binnen de afbakening van de onderzoeksperiode in huidig onderzoek. Ook was het niet altijd mogelijk om op bepaalde trefwoorden te zoeken, wat het zoeken naar artikels over de huidige escalatie van het conflict bemoeilijkte. Met behulp van de geavanceerde zoekbalk van Google was het mogelijk om door middel van Booleaanse operatoren en specifieke zoektermen, de berichtgeving over het conflict binnen de onderzoeksperiode te verkrijgen op de websites van de verschillende nieuwsdiensten. De onderzoeksperiode

waaruit de artikels werden verzameld werd begrensd tussen 7 oktober 2023 en 24 november 2023. Hierbij was 7 oktober 2023 de datum waarop Hamas een aanval uitvoerde op Israëlisch grondgebied en als gevolg hiervan een belangrijk keerpunt werd ingezet. Op 24 november werd, sinds de opflakking van het conflict, voor het eerst een tijdelijke pauze in de gevechten ingevoerd en is daardoor dan ook de eindgrens van de onderzoeksperiode. Daarnaast werd er ook de vereiste gesteld dat een artikel uit minstens 100 woorden moest bestaan om opgenomen te worden in de steekproef. In de inductieve fase van het onderzoek werden 35 artikels opgenomen in een substeekproef om de gebruikte frames in de verschillende nieuwsdiensten vast te stellen. Bij de deductieve fase werden er in totaal 395 artikels geanalyseerd: Hiervan waren dit er 99 van Al Jazeera, 98 van BBC News, 50 uit de Global Times, 99 uit The New York Times en 50 uit Politico.eu.

3.2 Onderzoeksmethode

Framingsonderzoeken bieden verschillende methodologische benaderingen, waarbij een onderscheid gemaakt kan worden tussen inductieve en deductieve onderzoeksmethoden. Bij de inductieve benadering wordt een nieuwsverhaal geanalyseerd met een open mindset om te proberen het volledige scala aan mogelijke frames te ontdekken. Hierbij wordt gestart met zeer ruim gedefinieerde vooronderstellingen van deze frames (Semetko; & Valkenburg, 2006). De onderzoeker laat de frames ontstaan uit de verzamelde gegevens. Aan de andere kant omarmt de deductieve onderzoeksmethodologie bestaande frames afgeleid van vergelijkbare eerdere studies. Hierbij wordt geanalyseerd in welke mate deze frames aanwezig zijn in de onderzochte artikelen. In een deductieve, kwantitatieve analyse, waarbij men nagaat in welke mate vooraf gedefinieerde frames aanwezig zijn in nieuwsartikels, is het moeilijk te bepalen of dit de meest relevante frames zijn en of er ook nog andere, meer dominante frames bestaan (Van Gorp, 2007, p. 13). Om deze reden is er in dit onderzoek voor gekozen om een aanpak met een kwalitatief, inductief vooronderzoek gebaseerd op een kleinere steekproef van artikels afkomstig uit de afgebakende onderzoeksperiode te gebruiken. Ondanks dat deze methode arbeidsintensief is, beperkt blijft tot een kleine steekproef en moeilijk te repliceren is, biedt ze het belangrijke voordeel dat specifieke frames, die potentieel waardevol zijn voor verder onderzoek, minder snel over het hoofd worden gezien (Van Gorp, 2007, p. 13). Gebaseerd op voorgaande voor- en nadelen van beide benaderingen is er in dit onderzoek voor gekozen om

een combinatie van beide methodes te gebruiken. Eerst worden er op een kleinere steekproef de frames vastgesteld die zijn terug te vinden in de berichtgeving van de vijf verschillende nieuwsdiensten. Hierna wordt er op basis van een grotere steekproef deductief nagegaan wat de frequentie is van de frames in de verschillende nieuwsdiensten en parallel zullen ook de actoren die aan het woord komen, bestudeerd worden op basis van actortypes en geografische afkomst van de actoren.

3.2.1 Inductieve fase

In deze fase van het onderzoek werden 35 artikels geselecteerd afkomstig uit de vijf verschillende nieuwsdiensten. Hierbij werden de artikels zo geselecteerd dat er spreiding was over verschillende weken van de onderzoeksperiode en dat elke dag van de week gerepresenteerd was in de getrokken steekproef. In de afgebakende onderzoeksperiode werd voor elk nieuwsmedium systematisch een artikel geselecteerd: in de eerste week op maandag, in de tweede week op dinsdag, en zo voort, totdat van elk nieuwsmedium een artikel van elke weekdag was verzameld. In de inductieve fase van het onderzoek werd er gebruik gemaakt van Nvivo. Dit is een softwareprogramma dat toelaat documenten (in dit geval artikels) gecentraliseerd samen te brengen en hieraan codes toe te kennen.

De eigenlijke codering van de inductieve fase van het onderzoek werd naar voorbeeld van Van Gorp (2007) uitgevoerd in drie verschillende stappen: de open codering, de axiale codering en de selectieve codering.

In de fase van het open coderen werd een inventaris opgemaakt van tekstuele elementen die aansluiten bij het onderwerp van het onderzoek. In deze studie was dit dan de escalatie van het conflict in Gaza tussen Israël en Hamas. Het gaat onder andere over woordkeuze, metaforen, stereotypen en slagzinnen, dit zijn de zogenaamde 'framing devices'.

In de tweede stap werd er axiaal gecodeerd, waarbij er werd gezocht naar patronen in de opgemaakte inventaris van de eerste stap. Hierbij werd er gekeken naar overkoepelende ideeën die samen een nieuwe frame kunnen vormen. In deze fase van het coderingsproces was het van belang dat er een grotere afstand werd genomen van de primaire teksten om tot een zeker abstractieniveau te komen. In deze tweede fase werd gekeken naar de reasoning devices. De reasoning devices zijn "de verschillende definiëring van de situatie, het aanduiden

van de oorzaken, de verantwoordelijkheid en oplossingen en de morele uitspraken ten opzichte van de bestudeerde thematiek” (Van Gorp, 2007 , p.16). In de derde en alsook laatste stap werd er een frame matrix aan de hand van de axiale codes ingevuld. Op basis van de vastgesteld framing devices en reasoning devices werd er een frameherkenningsmatrix opgesteld om zo de vastegelde frames uit de eerste inductieve fase van het onderzoek op een systematische manier te kunnen herkennen in de opvolgende deductieve fase van het onderzoek. (Hendricks, 2018)

3.2.2 Deductieve, kwantitatieve fase

Voor de deductieve fase van de framinganalyse en de kwantitatieve analyse van de actoren werd er een codeboek opgesteld. Het codeboek bestaat uit 3 onderdelen: basisvariabelen, actoren en frames. het eerste deel bestaat uit beschrijvende variabelen over het artikel zoals de journalist(en), publicatiedatum, lengte van het artikel in aantal woorden, titel en artikeltype. Het tweede onderdeel van het codeboek omvatte variabelen verbonden aan de actoren die aan het woord kwamen in de nieuwsartikels. Deze werden gecodeerd volgens het classificatiemodel van Beckers en Van Aelst (2018): overheid & politiek, professionals & experts, organisaties uit het maatschappelijk middenveld en burgers. Aan de vier opgestelde actorcategorieën die ze onderscheidden werd nog een vijfde actorcategorie toegevoegd in context van de oorlogsberichtgeving. De vijfde actorcategorie waren militaire actoren die aan het woord kwamen in het artikel. Deze categorie werd toegevoegd om het model nauwer te laten aansluiten bij oorlogsberichtgeving en zo te onderzoeken welk aandeel militaire actoren naast de vier andere categorieën hebben. Naast de actorcategorie werd ook de geografische locatie van de actoren opgenomen in het codeboek. Drie mogelijke geografische locaties werden opgenomen: Israël, Arabische wereld en Internationaal. Voor elk artikel werden de eerste vijf actoren die aan het woord werden gelaten gecodeerd. Het derde en laatste onderdeel omvatte de frame(s) die in de artikels aanwezig waren. In de inductieve fase van het onderzoek werden elf verschillende frames vastgesteld die werden toegevoegd aan het codeboek en werd een codering toegekend per frame. De verschillende variabelen die opgenomen werden in het codeboek werden ingevoerd in een SPSS-bestand. SPSS is een statistisch programma dat toelaat grote hoeveelheden data in te voeren en hierop verschillende soorten analyses uit te voeren. Per frame werd er in SPSS aangeduid of het al dan niet aanwezig was in de artikels. Hierbij werd “1” gecodeerd indien desbetreffend frame werd teruggevonden in het artikel en “0” indien het frame niet aanwezig was in het artikel. Zo werd er bepaald in welke mate elk frame aanwezig

was in de vijf verschillende nieuwsmedia. Na invoeren van de data van alle nieuwsartikels werd er aan de hand van kruistabellen analyses uitgevoerd om zo de gestelde onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden. Om de diversiteit en de verschillen tussen de verschillende nieuwsdiensten van actoren die aan het woord werden gelaten op een systematische manier te kunnen onderzoeken, wordt er gebruik gemaakt van de ‘Herfindahl index’. Deze index is oorspronkelijk afkomstig uit het economisch domein om te onderzoeken hoe geconcentreerd de markt is. De index kan zoals in het onderzoek van Choi (2009) werd getoond ook gebruikt worden om de diversiteit van actoren in het nieuws te analyseren. De index wordt berekend door de gekwadrateerde marktaandeelen, of binnen dit onderzoek de actoraandelen, met elkaar op te tellen. De waarde kan tussen de 0 en 10.000 aannemen. Hoe dichter de uitkomst aanleunt tegen 0, hoe gediversifieerder de actoren in het nieuws zijn (Choi, 2009). In dit onderzoek zal gebruik gemaakt worden van deze index om de diversiteit van actorcategorieën en geografische afkomst van de actoren te gaan vergelijken tussen verschillende internationale nieuwsdiensten.

3.3 Validiteit en betrouwbaarheid

Om de validiteit en betrouwbaarheid te verhogen werd op een systematische manier gewerkt in dit onderzoek. De frames die vastgesteld werden in de inductieve fase van het onderzoek werden aan de hand van framing devices en reasoning devices uitvoerig beschreven. Ook werd de mate van abstractie zo hoog mogelijk gehouden dat de frames ook van toepassing zijn op andere situaties (Van Gorp, 2007). Zoals besproken in het inductieve onderdeel van de methodologie werd de inductieve fase uitgevoerd in 3 verschillende, parallel lopende fases: het open coderen, het axiaal coderen en het selectief coderen. Hierbij werd dit stappenplan gevolgd om de subjectiviteit in de inductieve fase te beperken en op een systematische manier de frames in de berichtgeving van de verschillende nieuwsmedia vast te stellen (Van Gorp, 2007). Na het vaststellen van de frames werd de systematische benadering uit de inductieve fase doorgetrokken naar de deductieve fase door een uitgebreid en duidelijk codeboek op te stellen waarmee dat zowel het kwantitatief vaststellen van de algemene variabelen van de artikels, de actoren die aan het woord kwamen in de artikels van de nieuwsdiensten en de verschillende frames werden onderzocht in de nieuwsartikels die waren opgenomen in de steekproef. Doordat dit onderzoek uitgevoerd werd door één masterstudent, werd ervoor geopteerd de intra-codeurbetrouwbaarheid vast te stellen, gebruik makend van Cohen’s

Kappa. Hierbij zijn er 35 artikels die eerder waren gecodeerd na een wachttijd van 14 dagen opnieuw gecodeerd. Op basis van deze twee codeermomenten werd Cohen's kappa berekend in het SPSS-programma voor elke variabele. Een uitgebreide lijst met de waarde per variabele kan teruggevonden worden in de bijlagen. De meeste variabelen scoorden een waarde van boven de 0,80 wat wijst op een uitstekende graad van overeenkomst (Marshall, z.d.). Een aantal variabelen scoorden een waarde tussen de 0,75 en 0,80 wat nog steeds een goede waarde van overeenkomst is, maar bij deze variabelen is er extra gekeken naar waarom er juist verschillen waren in de codering in de twee codeermomenten en waar nodig werden aanpassingen gemaakt aan de beschrijving om zo de betrouwbaarheid van het codeerproces te verhogen. twee variabelen die geen 0,80 haalden, waren twee frames: het escalatieframe en het geopolitiek frame. Beide haalden een waarde van 0,79. Om de frames in de verdere codering juist te kunnen herkennen werd de beschrijving van deze twee frames nog duidelijker aangepast.

4 Resultaten

4.1 Inductieve resultaten

In de inductieve analyse van de artikels van de vijf verschillende nieuwsmedia zijn er elf verschillende frames aangetroffen. Het zijn de frames die in de analyses naar voor kwamen. De frames die zijn gevonden en in dit onderdeel van de masterproef verder zullen worden besproken zijn:

1. Discriminatieframe
2. Escalatieframe
3. Geopolitiek frame
4. Humanitair frame
5. Militair frame
6. Polarisatieframe
7. Resolutieframe
8. Terrorismedeframe
9. Verzetsbewegingframe
10. War crime frame
11. Zelfverdedigingsframe

4.1.1 Discriminatie frame

Het discriminatie frame plaats het conflict in context van een onevenwichtige machtsbalans die er heerst tussen Israëli's en Palestijnen. Hierbij wordt er gefocust op hoe de Israëli'sche overheid Palestina bezet als kolonisten: "a racist-colonist agenda" en "transform all of historic Palestine into a greater land of Israël, by making the occupation of the Palestinian territory permanent". Hierbij komt er ook nog dat de staat Israël een discriminerend beleid voert ten opzichte van Palestijnen, dat wordt vergeleken met het apartheidsysteem: "the occupation has very, very clear similarities to some practices that defined apartheid South Africa". Hierbij wordt de discrepantie in rechten tussen Israëli's en Palestijnen benadrukt: "discrimination of Palestinian co-citizens" en "I could not bear the burden of being a privileged citizen in a racist state". Het frame benadrukt dat Palestijnen als evenwaardig moeten worden beschouwd: "equality of Palestinians is a necessity".

4.1.2 Escalatieframe

Het escalatieframe benadrukt dat de huidige situatie slechts een voorbode is van wat er dreigt te komen. Hierbij wordt de focus gelegd op de regionale spanningen die het conflict met zich meebrengt en dreiging van de toetreding van statelijke en niet-statale actoren tot het conflict. Het huidige conflict wordt in de nieuwsmedia gepresenteerd als 'a trigger for a wider conflict' waarbij dat 'the worst has still to come' en dat het kan leiden tot 'a world-changing war' "opening many other fronts". Dit frame benadrukt de oorlogszuchtige retoriek van zowel Israël als de regionale, Arabische statelijke en niet-statale actoren. Hierbij wordt er gesteld dat het huidige, lokale conflict elk moment kan evolueren naar een regionaal conflict. Dit wordt gepresenteerd als: "their hands are on the trigger", "time is running out" en "a ticking time bomb". De regionale actoren verliezen hun geduld met hoe Israël oorlog voert in Gaza en dat dit gevolgen zal hebben. Dit wordt in de nieuwsmedia gepresenteerd als: "relevant parties are losing their mind" en "Hell is going to break loose in the Middle East". Ook vanuit het perspectief van Israël worden framing devices gebruikt die een regionale escalatie impliceren: "To reduce Lebanon to a car park" en "We will hit them with unimaginable force". Het escalatieframe suggereert dus dat het huidige conflict allesbehalve geïsoleerd is en dat een regionale oorlog dreigt uit te breken.

4.1.3 Geopolitiek Frame

In het geopolitiek frame wordt het conflict gepresenteerd in een een grote kader van internationale betrokkenheid en verantwoordelijkheid. Het frame focust sterk op hoe internationale machten het conflict vormgeven en beïnvloeden. Hierbij wordt enerzijds de Verenigde Staten en bij uitbreiding het Westen ervan beschuldigd het conflict in stand te houden door Israël te steunen: “The bloodshed and deaths in the Middle East once again bring light to the disastrous consequences of the US and Western countries long-term marginalization of the Palestinian issue.” en “he blamed the United States for bearing responsibility for the looming war in the Middle East”. Anderzijds wordt het geopolitieke frame ook gebruikt in de andere richting waar het de steun aan Hamas is die in een geopolitiek kader wordt geplaatst: “certain elements within the Spanish government have opted to align themselves with this terrorism of ISIS type” en “Iran’s involvement in the Hamas attacks”. Het frame benadrukt ook de noodzaak van internationale gemeenschap in het stoppen van dit conflict.

4.1.4 Humanitair Frame

Het humanitair frame benadrukt de menselijke kosten die het gewapend conflict met zich meebrengt. Dit frame legt de nadruk op de impact van het conflict op burgers, waaronder het verlies van mensenlevens en de vernietiging van infrastructuur zoals ziekenhuizen, scholen en woningen. Het conflict wordt in dit frame gepresenteerd als: “*a humanitarian crisis, catastrophe disaster*” en “*the nightmare in Gaza is more than a humanitarian crisis. It is a crisis of humanity.*” De leefomstandigheden van de burgers worden omschreven als: “*hell on earth*”, “*a graveyard for children*”, “*we are in a circle of death*” en “*We're filling bags with children*”. Naast de rechte gevolgen die het geweld hebben op mensenlevens, worden de onrechtstreekse gevolgen op mensenlevens ook uitvoerig beschreven. Zo zorgt de beschadiging van basisinfrastructuur ervoor dat voedsel en water schaars zijn en ziektes verspreiden wat leidt tot : “*Gaza faces the threat of starvation and disease*” en “*If the bombs didn’t kill us, our living situation will eventually.*”

Dit frame belicht in het bijzonder de impact die de oorlog heeft op het gezondheidszorgsysteem in Gaza en diens gevolgen. Ziekenhuizen worden omschreven als: “*Hospitals risk turning into morgues*” en “*the healthcare system has reached its worst stage in history*”. Ziekenhuizen zijn hevig geïmponeerd door bombardementen waardoor ze niet meer de

hulp kunnen verschaffen dan gewoonlijk en hierdoor wordt er ook gesteld dat: *“to die during this time is better than to be injured, dying is more merciful”*.

4.1.5 Militair frame

Het militair frame ondersteunt het Israëliësch perspectief omtrent het conflict. Het militair frame wordt gebruikt om de acties van het Israëliësch leger op het slagveld te rechtvaardigen. Hierbij worden bombardementen in dichtbevolkte regio's van Gaza gepresenteerd als noodzakelijk om de tegenstander te verzwakken: *“The campaign is focused on degrading Gazan military infrastructure that is often built near homes and civilian infrastructure”* en *“Demolish the buildings on the way, flatten them in such manner that they can't be used for guerilla warfare”*. De doelwitten die ze aanvallen in Gaza worden beschreven als *“strategic centers”*. Daarnaast wordt het militair frame ook toegepast op de militaire macht en om het succes van de acties te benadrukken. Dit wordt verwoord in de verschillende nieuwsmedia door bijvoorbeeld: *“We will deal harsh blows to our enemies in order to achieve victory”*, *“we are making progress, “all the places where hamas hides, we will turn them into cities of ruins”* en *“Israeli troops are operating in the heart of Gaza city”*. Hiernaast benadrukt het militair frame dat het Israëliësch leger alles doet om burgerslachtoffers te vermijden: *“we are at war with Hamas, not with the civilians in Gaza”* en *“Israelis are going to do everything in their power to avoid the killing of innocent civilians”*. Samenvattend impliceert het militair frame dus dat Israël een succesvolle, efficiënte en burgerbeschermende oorlog voert.

4.1.6 Polarisatieframe

Het polarisatieframe legt de nadruk op de reactie van het (internationale) publiek op het conflict. Hierbij wordt er voornamelijk gefocust op de tegengestelde reacties die het conflict met zich meebrengt. Dit gaat van vreedzame protesten en acties voor beide conflicterende partijen: *“Palestine is in our hearts. We came to the stadium, old and young, in support”* tot extremere tegenstellingen die leiden tot haat jegens de tegenpartij: *“we are also particularly alert to the potential these events have to inspire violence against Jewish Americans or Muslim*

Americans”, *“The statement was a sign of further hatred and anti-semitism”* alsook *“Islamophobia”*.

4.1.7 Resolutieframe

Het resolutieframe benadrukt de inspanningen om tot een vreedzame oplossing te komen tussen beide partijen. Hierbij wordt de focus gelegd op diplomatische manieren om tot overeenkomsten te komen. Hierbij focust het resolutieframe voornamelijk op de gijzelaarsruil waarbij de conflicterende partijen hun doelen trachten te bereiken door diplomatieke inspanningen in plaats van op het slagveld: *“Israel and Hamas are believed to be negotiating a deal to free dozens of people in Hamas captivity”* en *“many days of communication with all parties”*. Hierbij wordt dit gekaderd als een opportuniteit voor een vredesvolle oplossing van het conflict: *“It would serve as proof of concept for further de-escalation measures and a more sustainable truce in Gaza”*, *“open a door for a permanent and comprehensive peace”* en *“the truce could serve as a window of opportunity”*. Het resolutieframe kadert het conflict ook als iets dat kan opgelost worden, waarbij de focus ligt op oplossingen voor duurzame vrede in de regio: *“many problems, especially frozen conflicts, can be resolved peacefully and therefore a sustainable peace can be established”* en *“the fundamental way out is to implement a two-state solution”*.

4.1.8 Terrorismedeframe

Het terrorismedeframe beschrijft Hamas als terroristische organisatie die terreur gebruikt om hun doel te bereiken. Hierbij worden ze vergeleken met andere gewapende organisaties uit het heden of verleden die internationaal worden erkend als organisaties die oorlogsmisdaden plegen of pleegden: *“Hamas are the new Nazis”*, *“terrorism of ISIS type”*, *“Hamas is ISIS”* en worden ze voorgesteld als: *“barbaric, sadistic animals”*. Het frame benadrukt de impact die hun acties hebben op de Israëliëse en Palestijnse burgers en worden beschreven als *“genocide”* en *“a series of blatant and egregious war crimes”*. Naast de impact die het heeft op burgers wordt de manier waarop ze burgers gedood hebben omschreven als: *“slaughtering”*, *“massacres”*, *“heinous acts of violence”* en *“hamas attack on Israel was not just a monstrosity, it was a monstrosity of monstrosities”*. Het frame benadrukt ook dat de burgersslachtoffers in Gazastrook worden beschouwd als de verantwoordelijkheid van Hamas: *“Hamas is using*

innocent Palestinian people as human shield” en ”more civilians in combat zones mean more human shields for its force”.

4.1.9 Verzetsbewegingframe

Het verzetsbewegingsframe omschrijft Hamas als verzetsbewegingen die strijden tegen Israëlische bezetting en onderdrukking: *“Hamas is an armed resistance against Israeli occupation”*. Hierbij wordt Hamas gezien als een cruciale actor of: *“a crucial deterrent against Israeli aggression”* het frame versterkt de wij-zij verhouding ten opzichte van Israël waarbij: *“You cannot put Hamas in the same categorie as the occupiers”*. Het verzetsbewegingframe benadrukt dat Hamas deel is van het Palestijnse volk en strijdt voor de rechten van hun volk. Dit wordt geformuleerd als: *“Hamas is integral part of our (Palestinian) people and has the right to resist the occupation in accordance with laws and customs”* en *“Hamas are fighting to protect their lands and people”*. Hierbij worden ze ook gepresenteerd als een organisatie die zich inzet voor het welzijn van de Palestijnen in Gaza: *“The group built a vast network of social welfare activities, including food distribution and building schools and hospitals”*. De aanvallen die ze uitvoerden op 7 oktober worden dan in tegenstelling tot het terrorisme frame niet gezien als een barbaars bloedbad of afslachting, maar als een bevrijding. Dit wordt onder andere gepresenteerd in nieuwsberichten als: *“This is the day of the greatest battle to end the last occupation on earth”* en *“The Hamas attacks are a great result of Palestinian resistance”*.

4.1.10 War crime Frame

Het war crime frame belicht de acties van Israël op het slagveld. Het frame benadrukt dat de acties van Israël duidelijke overtredingen zijn van het internationaal recht en dat dit buiten alle vormen van zelfverdediging treedt: *“Israeli’s actions go beyond self-defense”* en *“these actions are clear violations of international law”*, maar drukt het ook sterker uit door te stellen dat: *“crimes against humanity”* en *“there are no limits to Israeli crimes”*. Het frame focust voornamelijk op hoe aanvallen van het Israëlische leger geen onderscheid maken tussen vijand en burger: *“Collective punishment for 2.2 million people”*, *“indiscriminate en disproportionate attacks”* en *“heinous crimes against Palestinians”*. Hierbij geeft het war crime frame, dus een ander beeld van de acties van Israël op het slagveld dan het militair frame, dat de acties van het leger juist zeer precies gebeurden met oog op het vermijden van burgerslachtoffers.

4.1.11 Zelfverdediging frame

Het zelfverdedigingsframe vertrekt vanuit het idee dat elke staat het recht heeft zichzelf te beschermen tegen externe bedreigingen. Het zelfverdedigingsframe kadert dan ook waarom Israël deze oorlog voert in Gaza. Hierin verschilt dit frame van het militair frame, doordat het militair frame de manier waarop de oorlog wordt gevoerd rechtvaardigt. Het frame stelt dat Israël reageert op de acties van een vijandelijke agressor: *“Israel attacked, when it saw terrorists who are trying to attack us or launch things against us”*. Hierbij wordt het doel van dit conflict tweeledig verklaard. Ten eerste is het doel van het conflict om de ontvoerde Israëli’s veilig terug te brengen naar Israël: *“Recovering the hostages is an integral part of the military goals”* en *“returning the hostages home is a supreme national effort”*. Ten tweede vertrekt dit frame vanuit het idee dat het doel van het conflict het herstellen van de controle en de veiligheid is, zodat Israël niet meer slachtoffer wordt van (terroristische) aanvallen in de toekomst. *“when we don’t have that security responsibility, we have the eruption of Hamas terror on a scale that we couldn’t imagine”*. In dit frame wordt de afwijzende houding van Israël ten opzichte van een (langdurig) staakt-het-vuren geframed als een defensieve maatregel: *“Freezing things in place where they are now would allow Hamas to remain where it is and to repeat what it has done sometime in the future”*.

4.2 Deductieve resultaten

4.2.1 Actoren

Om een inzicht te krijgen in de verschillen in de representatie van diversiteit van soorten actoren die die aan het woord worden gelaten in verschillende internationale media, zijn per artikel de eerste vijf actoren die aan woord komen gecodeerd volgens de vooropgestelde actorcategorieën zoals besproken in het methodologisch onderdeel van deze masterproef. In totaal werden er 1.512 actoren gecodeerd. Dit aantal is minder dan het aantal artikelen vermenigvuldigd met vijf, omdat niet in elk artikel vijf verschillende actoren aan het woord werden gelaten.

4.2.2 Actorcategorieën per medium

Table 1 actorcategorieën per medium

	Al Jazeera		BBC News		Global Times		New York Times		Politico.eu	
Overheid & politiek	153	41,1%	166	44,3%	90	52,9%	200	48,2%	133	73,9%
Experten & professionals	70	18,8%	48	12,8%	43	25,3%	65	15,7%	11	6,1%
Organisaties uit het middenveld	59	15,9%	34	9,1%	10	5,9%	35	8,4%	11	6,1%
Burgers	53	14,2%	78	20,8%	5	2,9%	70	16,9%	4	2,2%
Militair	37	9,9%	49	13,1%	22	12,9%	45	10,8%	21	11,7%
totaal	372		375		170		415		180	
Index		2595		2813		3648		3043		5677

In de berichtgeving over het conflict was binnen elke nieuwsdienst de “overheid en politiek” categorie het dominantst aanwezig. Op basis van deze resultaten kan hypothese 1.1 worden aanvaard. Politico.eu viel het meest op door het hoge aandeel van politieke actoren. Het aandeel van de andere categorieën in de berichtgeving van de verschillende nieuwsdiensten was minder gelijklopend. Zo werden burgers maar zeer beperkt aan het woord gelaten in zowel de Global Times en Politico.eu, waar ze respectievelijk maar een aandeel hebben van 2,9% en 2,2% in hun berichtgeving. Bij de andere nieuwsdiensten lag dit aandeel een stuk hoger, waarbij dat meer dan een vijfde (20,8%) van de actoren die aan het woord werden gelaten in BBC News kon gecategoriseerd worden binnen de burgercategorie. Ook de actoren die deel uitmaken van de organisaties uit het maatschappelijk middenveld waren procentueel het minst frequent aanwezig in Politico.eu en The Global Times. Het aandeel van de militaire actoren in de berichtgeving was van alle categorieën het meest gelijkend tussen de verschillende nieuwsdiensten waarbij het kleinste aandeel te vinden was in Al Jazeera (9,9%) en het hoogste aandeel in BBC News te vinden was (13,1%). Op basis van deze frequenties wordt hypothese 1.2 verworpen. Enkel in de berichtgeving van Politico.eu zijn de militaire actoren prominent aanwezig in vergelijking met de andere actorcategorieën.

Zoals reeds in het methodologisch onderdeel is aangehaald, wordt de diversiteit van de verschillende actorcategorieën tussen de verschillende nieuwsdiensten vergeleken door gebruik te maken van de Herfindahl Index. Op basis van de percentages die terug te vinden zijn in tabel 1 wordt voor elk nieuwsmedium de index berekend. Hoe lager de waarde van de index is, hoe gediversifieerder de actorcategorieën zijn. Een hogere waarde wijst op een hogere mate van concentratie van actoren binnen één of meerdere actorcategorieën. Op basis van de index is Al Jazeera het meest gediversifieerde nieuwsmedium met een waarde van 2595. Hierop volgen in volgorde van diversiteit van de actoren BBC News, The New York Times en The Global Times. Met een waarde van 5677 volgt op grote afstand Politico.eu, waarbij dit het meest geconcentreerde nieuwsmedium is van de vijf onderzochte nieuwsdiensten op basis van verschillende actorcategorieën die aan het woord worden gelaten. De hoge waarde van Politico.eu komt door de hoge concentratie binnen de overheid en politiek categorie (73,9%). Ook de Global Times heeft een relatief hoge waarde in vergelijking met de andere nieuwsdiensten. Dit valt te verklaren doordat 78,2% van de actoren verdeeld zijn over twee actorcategorieën: Overheid & Politiek en Professionals & experts. Table 2: Geografische afkomst actor per medium

Table 2: Geografische afkomst actor per medium

	Al Jazeera		BBC News		Global Times		New York Times		Politico.eu	
Israël	76	20,4%	93	24,8%	27	15,9%	134	32,3%	39	21,7%
Arabisch	168	45,2%	120	32,0%	29	17,1%	119	28,7%	33	18,3%
Internationaal	128	34,4%	162	43,2%	114	67,1%	162	39,0%	108	60,0%
Totaal	372		375		170		415		180	
Index	3643		3505		5048		3388		4406	

4.2.3 Geografische afkomst actor

Naast de verdeling van actoren in verschillende actorcategorieën, is in dit onderzoek ook de representatie van actoren afkomstig uit drie verschillende geografische locaties bestudeerd: Israëlische bronnen, bronnen uit de Arabische regio en internationale bronnen die buiten de eerste twee classificaties vallen. Gebaseerd op deze classificatie is er aan de hand van een kruistabel geanalyseerd welke verschillen er zijn. Deze worden weergegeven in tabel 2.

In de berichtgeving van vier van de vijf nieuwsdiensten zijn de internationale actoren het meest frequent aanwezig. Enkel binnen de berichtgeving van Al Jazeera zijn internationale actoren niet het meest dominant aanwezig (34,4%), maar de wel de actoren afkomstig uit de Arabische regio (45,2%). Op basis van dit resultaat kan hypothese 1.3 worden aanvaard. Bij de andere nieuwsdiensten is het aandeel dat de internationale actoren hebben binnen elk medium ook beduidend verschillend. Het aandeel dat internationale actoren hebben in de berichtgeving van de Global Times en Politico.eu is met respectievelijke aandelen van 67,1% en 60,0% sterk verschillend met de aandelen die deze actoren hebben in de berichtgeving van BBC News (43,3%) en The New York Times (39,0%). Dit maakt dat hun aandelen van Israëlische en Arabische actoren ook lager liggen in vergelijking met de Britse en Amerikaanse nieuwsdiensten. De verhouding tussen Israëlische bronnen en Arabische bronnen is ook verschillend tussen de nieuwsdiensten. Politico.eu en The New York Times hebben een

voorkeur voor Israëlische bronnen ten opzichte van Arabische bronnen. Bij BBC News en The Global Times is er een omgekeerde verhouding waarbij de Arabische actoren meer aan het woord worden gelaten in vergelijking met de Israëlische actoren. Op basis van dit resultaat wordt hypothese 1.4 verworpen. Dit doordat deze stelde dat BBC News ook meer Israëlische bronnen aan het woord zou laten. Hypothese 1.5 wordt aanvaard, ongeacht het feit dat Politico.eu meer Israëlische actoren aan het woord laat en Global Times meer Palestijnse actoren. Toch is er sprake van een zekere balans, doordat de discrepanties klein zijn.

Ook voor diversiteit in functie van geografische afkomst van de actoren werden de waarden van de Herfindahl index berekend voor de verschillende nieuwsdiensten. Deze waardes zijn terug te vinden in tabel 2. The New York Times is met een waarde van 3388 het meest gediversifieerd, gevolgd door BBC News, Al Jazeera en Politico.eu. De minst gediversifieerde bron was de Global Times met een waarde van 5048. Dit valt te verklaren door de hoge mate van internationale actoren die aan het woord gelaten worden (67,1%) in de berichtgeving van de Chinese nieuwsdienst.

4.2.4 Frames

In de deductieve fase van de framinganalyse werden de frames die in de inductieve fase van het onderzoek waren vastgesteld, kwantitatief onderzocht in 396 artikels van vijf verschillende nieuwsdiensten. Hierna werd aan de hand van kruistabellen de verhouding van de frames per medium berekent en wordt het resultaat hiervan weergegeven in tabel 3. Hierbij kunnen er verschillende frames binnen éénzelfde artikel voorkomen en daarom is het opgeteld percentage binnen elke kolom niet gelijk aan 100%. Chi-kwadraat testen werden uitgevoerd om te bekijken of de samenhang tussen de verschillende frames en de verschillende nieuwsdiensten statistisch significant zijn.

Table 3: Frames per medium

	Al Jazeera		BBC News		Global Times		New York Times		Politico		Totaal	
Escalatie	8	8,1%	6	6,1%	8	16,0%	11	11,1%	6	12,0%	39	7,2%
Geopolitiek	10	10,1%	7	7,1%	18	36,0%	6	6,1%	6	12,0%	47	11,9%
Humanitair	42	42,4%	39	39,8%	19	38,0%	40	40,4%	11	22,0%	151	38,1%
Militair	6	6,1%	17	17,3%	2	4,0%	16	16,2%	4	8,0%	45	11,4%
Resolutie	9	9,1%	9	9,2%	9	18,0%	8	8,1%	6	12,0%	41	10,4%
Terrorisme	6	6,1%	11	11,2%	1	2,0%	21	21,2%	10	20,0%	49	12,4%
Verzetsbeweging	7	7,1%	2	2,0%	0	0,0%	2	2,0%	2	4,0%	13	3,3%
War crime	30	30,3%	12	12,2%	8	16,0%	8	8,1%	10	20,0%	68	17,2%
Zelfverdediging	6	6,1%	14	14,3%	1	2,0%	19	19,2%	11	22,0%	51	12,9%
Discriminatie	4	4,0%	1	1,0%	2	4,0%	1	1,0%	2	4,0%	10	2,5%
Public	9	9,1%	7	7,1%	1	2,0%	8	8,1%	3	6,0%	28	7,1%
Totaal	137		125		69		140		71		542	

Uit de kruistabel blijkt dat het humanitair frame het meest frequent aanwezig was in de berichtgeving van alle verschillende nieuwsdiensten. In de berichtgeving van Politico.eu deelt het humanitaire frame echter de eerste plaats met het zelfverdedigingsframe (22,0%). Een statistisch significante associatie werd vastgesteld tussen de nieuwsdiensten en het geopolitiek frame $\chi^2(4, N = 396) = 33,42, p < .001$. Dit frame komt het meest prominent voor in de berichtgeving van de Global Times (36,0%), terwijl het in de andere nieuwsdiensten veel minder frequent aanwezig is. In The New York is dit frame met 6,1% het op twee na minst voorkomende frame in de berichtgeving. De verschillen tussen de twee kunnen verklaard worden door de nadruk die gelegd werd op de Amerikaanse verantwoordelijkheid in het conflict in de artikels van de Global Times en in het geopolitieke frame. Er is een statistisch significant verschil tussen de nieuwsdiensten voor het Warcrime frame $\chi^2(4, N = 396) = 19,76, p < .001$. Hierbij wordt dit frame het meest frequent gebruikt in Al Jazeera (30,3%) in

vergelijking met de andere nieuwsdiensten. BBC News (12,2%) en The New York Times (8,1%) gebruikte het war crime frame het minst frequent in hun berichtgeving. Ook het discriminatieframe werd bij BBC News (1,0%) en The New York Times (1,0%) het minst frequent gebruikt in vergelijking met de anderen. Dit verschil was echter niet statistisch significant $\chi^2(4, N = 396) = 3,63, p = 0,458$. In vergelijking met deze nieuwsdiensten was dit frame in de berichtgeving van de drie overige nieuwsdiensten slechts beperkt frequenter aanwezig (4,0%). De samenhang tussen de nieuwsdiensten en het militair frame was wel statistisch significant $\chi^2(4, N = 396) = 11,76, p = 0,019$. In tegenstelling tot het war crime frame dat het minst frequent aanwezig was in BBC en The New York Times, was het militair frame het meest frequent aanwezig, respectievelijk 17,3% en 16,2%, in de berichtgeving van de nieuwsdiensten ten opzichte van de andere nieuwsdiensten. Het militair frame was het minst frequent aanwezig in Al Jazeera (6,1%). Tot slot werd er nog een statistisch significant verschil tussen de nieuwsdiensten gevonden voor het terrorisme frame $\chi^2(4, N = 396) = 18,54, p < .001$. Het terrorisme frame is het meest frequent aanwezig in The New York Times (21,2%) kort gevolgd door Politico.eu (20,0%). Het verzetsbeweging werd slechts beperkt teruggevonden in de nieuwsartikels van de verschillende nieuwsdiensten, enkel in Al Jazeera (7,1%) werd er een hogere frequentie van het frame teruggevonden. In de berichtgeving van The Global Times was het verzetsbeweging volledig afwezig (0,0%). Hierbij was het verschil groot met Al Jazeera (6,1%) en The Global Times waar het terrorisme frame het minst frequent aanwezig was (2,0%).

4.2.5 Palestijnse en Israëliëse frames

Om bestuderen of er verschillen waren tussen de nieuwsdiensten in het representeren van enerzijds een Israëliësch perspectief en anderzijds een Palestijns perspectief, werden een deel van de vastgestelde frames ingedeeld in deze twee categorieën. De frames die het Israëliëse perspectief op het conflict ondersteunen zijn: Het militaire frame, het terrorisme frame en het zelfverdedigingsframe. Het Palestijnse perspectief werd gerepresenteerd in het verzetsbeweging frame, het war crime frame en het discriminatieframe. Het humanitair frame werd in geen van de twee categorieën ingedeeld doordat dit frame de impact van de acties

van beide conflicterende partijen op zowel de Palestijnse als de Israëlische burgers representeerde. Ook het escalatieframe, resolutieframe en het polarisatieframe namen geen duidelijk pro-Israëliësch of pro-Palestijns standpunt in. Voor de verschillen tussen de verschillende media in het gebruik van pro-Israëliësch frames en Pro-Palestijnse frames werd een kruistabel opgemaakt en werden Chi-kwadraat testen uitgevoerd om te oordelen of de verschillen tussen de media statistisch significant waren. De samenhang tussen nieuwsdiensten en de Pro-Israëliësch frames is statistisch significant $\chi^2 (4, N = 396) = 34,62, p < .001$ en ook de samenhang tussen nieuwsdiensten en het Pro-Palestijnse frame is statistisch significant $\chi^2 (4, N = 396) = 21,46, p < .001$. De resultaten van de kruistabel worden weergegeven in tabel 4

Table 4: perspectief per medium

	Al Jazeera		BBC News		Global Times		New York Times		Politico.eu		Totaal	
Pro-israël	16	16,2%	38	38,8%	4	8,0%	44	44,4%	18	36,0%	120	30,3%
Pro-Palestina	34	34,4%	14	14,3%	9	18,0%	10	10,1%	12	24,0%	79	19,9%
Totaal	50		52		13		54		30		199	

In de berichtgeving van Al Jazeera is het Palestijnse perspectief dominant aanwezig (34,4%) in vergelijking met het Israëlische perspectief (16,2%). Hypothese 3.1 kan om deze reden worden aanvaard. De dominante aanwezigheid van het Palestijnse perspectief kan verklaard worden aan de hand van de hoge frequentie van het warcrime frame (30,3%) dat in de berichtgeving van Al Jazeera aanwezig is en terug te vinden is in tabel 3. Het Israëlische perspectief werd echter nog minder frequent gerepresenteerd in de nieuwsberichten van de Global Times (8,0%), waar het Palestijnse perspectief ook dominanter werd gerepresenteerd (18,0%). Op basis van dit resultaat wordt hypothese 3.3 deels verworpen. Global times heeft een duidelijke voorkeur voor het Palestijnse perspectief in vergelijking met het Israëlische perspectief. In de berichtgeving van van The New York Times, BBC News en Politico.eu was het Israëlische perspectief frequenter aanwezig in vergelijking met het Palestijnse perspectief. Hypothese 3.2 kan om deze reden worden aanvaard. Hypothese 3.3 wordt volledig verworpen, doordat er

geen balans, maar een duidelijke voorkeur voor Israëliëse perspectief is in de berichtgeving van Politico.eu. Hierbij was in vergelijking tussen alle nieuwsdiensten het Israëliëse perspectief opvallend frequenter aanwezig (44,4%). Het Palestijnse perspectief was ook het minst frequent aanwezig in The New York Times (10,1%) in vergelijking met de andere nieuwsdiensten. De lage frequentie van het Palestijnse perspectief kan mede verklaard worden door het feit dat The New York Times het war crime frame het minst frequent gebruikt in de berichtgeving ten opzichte van de andere nieuwsdiensten (8,1%) (zie tabel 3).

5 Conclusie

Het huidige onderzoek voerde een globale, comparatieve studie uit naar de berichtgeving over het Israël-Palestina conflict in vijf verschillende internationale nieuwsdiensten gedurende de periode van 7 oktober 2023 tot en met 24 november 2023. Uit de resultaten bleek dat actoren uit de categorie van de overheid en politiek dominant aanwezig waren in de berichtgeving van alle nieuwsdiensten in vergelijking met de andere actorcategorieën. Deze bevindingen sluiten aan bij eerdere onderzoeken die stelden dat officiële actoren het meest aan het woord werden gelaten in nieuwsberichten over buitenlands beleid en militaire conflicten (Bennett, 1990; Fahmy & Johnson, 2005). Hieruit kan worden geconcludeerd dat nieuwsdiensten uit verschillende nationale contexten afhankelijk zijn van officiële bronnen in hun berichtgeving over het Israël-Palestina conflict. Politico.eu bleek de meest afhankelijke nieuwsorganisatie van overheidsbronnen en liet hiermee slechts een beperkt aantal andere soorten actorencategorieën aan het woord. De nieuwsdiensten waren onderling ook gelijkend in de verhouding van de frequentie van militaire actoren die aan het woord werden gelaten. In de onderlinge verhouding van de actorencategorieën binnen eenzelfde nieuwsorganisatie, vertoonden BBC News en Al Jazeera de meeste gelijkens en hebben ze de grootste diversiteit binnen de verschillende actorcategorieën. Politico.eu en Global Times hebben de laagste diversiteit binnen de actorcategorieën.

Bij de geografische afkomst van de actoren onderscheidde Al Jazeera zich van de andere nieuwsdiensten door de dominantie van Arabische actoren in de berichtgeving. Hierbij bevestigde huidige studie het eerder gevoerde onderzoek over de berichtgeving van Al Jazeera

(Elmasry et al., 2013). De andere nieuwsdiensten gaven het vaakst het woord aan internationale actoren. In de vergelijking tussen Israëlische en Arabische actoren was het opvallend dat BBC News de Arabische actoren meer aan het woord liet en hiermee de Israëlische actoren het minst frequent aan het woord werden gelaten. Hierbij ging huidig onderzoek in tegen het onderzoek van Thomas (2011) waar geconcludeerd werd dat de Israëli's veel meer aan het woord kwamen dan Palestijnse actoren. Global Times, The New York Times en Politico.eu gaven de voorkeur aan Israëlische actoren ten opzichte van Arabische actoren. The New York Times en BBC News toonden de grootste diversiteit in de geografische afkomst van de actoren die aan het woord kwamen, terwijl Politico.eu en Global Times opnieuw het minst divers waren. Over het algemeen kan worden geconcludeerd dat BBC News de grootste diversiteit vertoonde in de actoren die aan woord werden gelaten gebaseerd op actorcategorie en geografische afkomst. Politico.eu en Global Times kwamen daarentegen als minst divers naar voren.

In de berichtgeving van de nieuwsdiensten zijn elf verschillende frames gevonden in verband met het Israël-Palestina conflict. Het humanitair frame was in de berichtgeving van alle nieuwsdiensten dominant aanwezig. Het discriminatieframe was over het algemeen het minst aanwezig. Global Times werd gekenmerkt door een hoge frequentie van het geopolitieke frame. Naast het humanitaire frame was het tweede dominante frame voor elke nieuwsorganisatie verschillend. Voor Al Jazeera was dit het war crime frame, voor BBC News was dit het Militair frame, Global Times gebruikte het Geopolitiek frame zeer frequent, voor The New York Times was dit het terrorisme frame en Politico.eu had een sterke aanwezigheid van het zelfverdedigingsframe in de berichtgeving. Ten slotte werd er nog gekeken naar het verschil in het voorkomen van frames die het Palestijnse perspectief representeerde en frames die het Israëlische perspectief representeerde. Al Jazeera en Global Times representeerden meer het Palestijnse perspectief. Dit gaat deels in tegen het onderzoek van Zhang (2014) die concludeerde dat de Chinese nieuwsmidia geëvolueerd was naar een neutrale berichtgeving waarbij geen van beide perspectieven dominantier gerepresenteerd werd en de neutraliteit werd gewaarborgd. In huidig onderzoek was het Palestijnse perspectief dominantier dan het Israëlische in de Global Times, maar beide perspectieven waren beperkt aanwezig ten opzichte van dominantiere humanitaire frame, geopolitieke frame en resolutie frame. BBC News, The New York Times en Politico.eu representeerde meer het Israëlische perspectief. Dit onderzoek heeft echter limieten waarmee rekening gehouden dient te worden. Ten eerst is het onderzoek uitgevoerd in een beperkte onderzoeksperiode van anderhalve maand. Een bredere onderzoeksperiode kan ook analyses weergeven van framegebruik en actoren die aan het woord

werden gelaten doorheen de tijd. Anderzijds wordt de indexing theorie hier slechts gebruikt als een theorie om hypothesen op te baseren. Deze limiet van huidig onderzoek kan ook worden gebruikt als een aanbeveling voor verder onderzoek waarbij dat de officiële retoriek van de vijf landen, waaruit de steekproef is samengesteld binnen dit onderzoek, kan worden geanalyseerd en getoetst aan de frames die in huidig onderzoek zijn gevonden. Op deze manier kan dit onderzoek dus een startpunt zijn voor een continentale of mondiale comparatieve studie naar het al dan niet voorkomen van de indexing theorie in verschillende nationale contexten.

6 Bibliografie

- Al Jazeera. (2024). *Hamas says October 7 attack was a 'necessary step', admits to 'some faults'*. <https://www.aljazeera.com/news/2024/1/21/hamas-says-october-7-attack-was-a-necessary-step-admits-to-some-faults#:~:text=Early%20on%20October%207%2C%20Hamas,others%20were%20seized%20as%20captives.>
- Al Jazeera. (z.d.-a). *About Us*. <https://www.aljazeera.com/about-us>
- Al Jazeera. (z.d.-b). *Code of Ethics*. <https://www.aljazeera.com/code-of-ethics/>
- Alkalliny, S. (2017). Framing of media coverage of the Palestinian -Israeli conflict in CNN and FoxNews. *International Journal of English Literature and Social Sciences*, 2(4), 161-165. <https://doi.org/10.24001/ijels.2.4.20>
- Attar;, D., & King;, G. (2023). Media framing of the Intifada of the Knives. *Sage Journals*, 16(4). <https://doi.org/https://doi.org/10.1177/17506352221149554>
- BBC. (z.d.-a). *Global News Services*. <https://www.bbc.co.uk/aboutthebbc/whatwedo/worldservice>
- BBC. (z.d.-b). *Section 1: The BBC's Editorial Standards*. <https://www.bbc.com/editorialguidelines/guidelines/editorial-standards>
- Beckers, K., & Van Aelst, P. (2018). Look who's talking. *Journalism Studies*, 20(6), 872-890. <https://doi.org/10.1080/1461670x.2018.1463169>
- Bennett, L. W. (1990). Towards a Theory of Press-State Relations in the United States. *Journal of Communication*, 40(2), 103-127. <https://doi.org/https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1990.tb02265.x>
- Bennett, L. W., Lawrence, R. G., & Livingston, S. (2006). None dare call it torture: Indexing and the limits of press independence in the Abu Ghraib scandal. *Journal of Communication*, 56(3), 467-485. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2006.00296.x>
- Bennett, L. W., & Serrin, W. (2005). The watchdog role. In (Vol. 169). *The press*.
- Britannica. (2024). *Israel-Hamas War*. <https://www.britannica.com/event/Israel-Hamas-War-of-2023>
- Byman, D., McCabe, R., Palmer, A., Doxsee, C., Holtz, M., & Duff, D. (2023). *Hamas's October 7 Attack: Visualizing the Data*. Center for Strategic and International Studies; <https://www.csis.org/analysis/hamass-october-7-attack-visualizing-data>
- Cacciatore, M. A., Scheufele, D. A., & Iyengar, S. (2015). The End of Framing as we Know it ... and the Future of Media Effects. *Mass Communication and Society*, 19(1), 7-23. <https://doi.org/10.1080/15205436.2015.1068811>
- Carlson, M. (2009). Dueling, Dancing, or Dominating? Journalists and Their Sources. *Sociology Compass*, 3(4), 526-542. <https://doi.org/10.1111/j.1751-9020.2009.00219.x>
- Center For Preventive Action. (2023). *Israeli-Palestinian Conflict*. <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/israeli-palestinian-conflict#:~:text=The%20Israeli%2DPalestinian%20conflict%20dates,into%20Arab%20and%20Jewish%20states.>
- Choi, J. (2009). Diversity in Foreign News in US Newspapers Before and After the Invasion of Iraq. *International Communication Gazette*, 71(6), 525-542. <https://doi.org/10.1177/1748048509339788>
- Chong, D., & Druckman, J. N. (2007). A theory of framing and opinion formation in competitive elite environments. *Journal of Communication*, 57(1), 99-118. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2006.00331.x>

- Cozma, R. (2014). Were the Murrow Boys Warmongers? *Journalism Studies*, 16(3), 433-448. <https://doi.org/10.1080/1461670x.2014.882098>
- de Vreese, C. H. (2005). News framing: Theory and typology. *Information Design Journal + Document Design*, 13(1), 51-62.
- Deprez, A., & Raeymaeckers, K. (2010). Bias in the News? The Representation of Palestinians and Israelis in the Coverage of the First and Second Intifada. *International Communication Gazette*, 72(1), 91-109. <https://doi.org/10.1177/1748048509350341>
- Deprez, A., Raeymaeckers, K., & Leuven, S. V. (2011). Framing van de Eerste en Tweede Intifada in de Vlaamse en Nederlandse pers. Een casestudy van De Morgen en het NRC Handelsblad. *Tijdschrift voor Communicatiewetenschap* 39(1). <https://doi.org/https://doi.org/10.5117/2011.039.001.021>
- Dheshkali, V. (2020). Attacks by the Hamas Resistance Movement or Terrorist Movement, Israeli Defence Forces or Occupation Forces? A Corpus-Based Comparison of the Framing of the Israeli-Palestine Conflict in American, Arab-Speaking, Israeli and Palestinian Online Journals. *Research in English Language & Linguistics*, 17.
- Dimitrova, D. V., & Strömbäck, J. (2016). Mission Accomplished? Framing of the Iraq War in the Elite Newspapers in Sweden and the United States. *Gazette (Leiden, Netherlands)*, 67(5), 399-417. <https://doi.org/10.1177/0016549205056050>
- Elmasry, M. H., Shamy, A. E., Manning, P., Mills, A., & Auter, P. J. (2013). Al-Jazeera and Al-Arabiya framing of the Israel–Palestine conflict during war and calm periods. *International Communication Gazette*, 75(8), 750-768. <https://doi.org/10.1177/1748048513482545>
- Entman, R. (1993). Framing: Toward Clarification of A Fractured Paradigm. *Journal of Communication*. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>
- Entman, R. M. (2003). Cascading Activation: Contesting the White House's Frame After 9/11. *Political Communication*, 20(4), 415-432. <https://doi.org/10.1080/10584600390244176>
- Entman, R. M. (2007). Framing bias: Media in the distribution of power. *Journal of Communication*, 57(1), 163-173. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2006.00336.x>
- Fahmy, S., & Johnson, T. J. (2005). "How we Performed": Embedded Journalists' Attitudes and Perceptions Towards Covering the Iraq War. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 82(2), 301-317. <https://doi.org/10.1177/107769900508200205>
- Gabore, S. M. (2020). Western and Chinese media representation of Africa in COVID-19 news coverage. *Asian Journal Of Communication*, 30(5), 299-316. <https://doi.org/10.1080/01292986.2020.1801781>
- Gamson, W. A., & Modigliani, A. (1989). Media Discourse and Public Opinion on Nuclear Power: A constructionist approach. *American Journal of Sociology*, 95(1).
- Global Times. (2009). Discover China, discover the world. *Global Times*. <https://www.globaltimes.cn/content/431804.shtml>
- Goffman, E. (1974). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. Harvard University Press.
- Government of the United Kingdom. (2023). *2030 roadmap for UK-Israel bilateral relations*. Retrieved from <https://www.gov.uk/government/publications/2030-roadmap-for-uk-israel-bilateral-relations/2030-roadmap-for-uk-israel-bilateral-relations>
- Hallin, D. C. (1986). *The uncensored War: The Media and Vietnam*. University of California Press.

- Hendricks, C. (2018). Progress and challenges in implementing the women, peace and security agenda in the African Union's peace and security architecture. *Africa Development*, 42.
- Heylen, K., & Grommen, S. (2024). België erkent Palestina (nog) niet als staat, premier De Croo: "Symboliek lost niks op, ik wil impact op het terrein". *VRT nws*.
<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/05/22/liveblog-22-mei-2024-europese-landen-erkennen-palestijnse-st/>
- Ho Lee, S., & Wang, Q. (2016). A Comparative Investigation Into Press–State Relations: Comparing Source Structures in Three News Agencies' Coverage of the North Korean Missile Crisis. *International Journal of Communication*, 10, 1907-1928.
<https://doi.org/1932-8036/20160005>
- Hu, S., Hou, W., & Xu, J. (2021). How Do Chinese Media Frame Arab Uprisings: A Content Analysis. *Media and Communication*, 9(4), 331-344.
<https://doi.org/10.17645/mac.v9i4.4466>
- Hussain, S., & Jehangir, A. (2023). Coverage of Taliban's takeover of Afghanistan in the international press: A perspective on indexing theory. *Journalism* 25(3), 692-709.
<https://doi.org/DOI10.1177/14648849231153727>
- International Affairs And Defence Section. (2024). *2023/24 Israel-Hamas conflict: US, UN, EU and regional response*. UK Parliament.
<https://commonslibrary.parliament.uk/research-briefings/cbp-10007/>
- Jackson, H. M. (2023). The New York Times distorts the Palestinian struggle: A case study of anti-Palestinian bias in US news coverage of the First and Second Palestinian Intifadas. *Media, War & Conflict*, 17(1), 116-135. <https://doi.org/10.1177/17506352231178148>
- Karniel, Y., Lavie-Dinur, A., & Samuel Azran, T. (2017). Professional or personal framing? International media coverage of the Israel– Hamas prisoner exchange deal. *Media, War & Conflict*, 10(1), 105-124. <https://doi.org/10.1177/1750635216658717>
- Kempf, W., & Thiel, S. (2012). On the interaction between media frames and individual frames of the Israeli-Palestinian conflict
conflict & communication online, 11.
- Kim, Y., & Jahng, M. R. (2015). Who frames nuclear testing? Understanding frames and news sources in the US and South Korean news coverage of North Korean nuclear testing. *The Journal of International Communication*, 22(1), 126-142.
<https://doi.org/10.1080/13216597.2015.1076732>
- Lecheler, S. K. (2010). *Framing Politics* Universiteit van Amsterdam].
- Marshall, E. (z.d.). Measuring Agreement: Kappa. In. University of Sheffield.
www.statstutor.ac.uk
- Masini, A., & Van Aelst, P. (2017). Actor diversity and viewpoint diversity: Two of a kind? *Communications*, 42(2). <https://doi.org/10.1515/commun-2017-0017>
- Mass communication Theory. *Mass Communication Theory: from Theory to Practical Application*. <https://masscommtheory.com/theory-%20overviews/framing-theory/>
- McCombs, M., Llamas, J. P., Lopez-Escobar, E., & Rey, F. (1997). Candidate Images in Spanish Elections: Second-level Agenda-setting Effects. *J&MC Quarterly*, 74(4).
- Mills, A. (2023). *How Qatar's assertive diplomacy won a break in the Gaza war*. Reuters.
<https://www.reuters.com/world/middle-east/how-qatar-swayed-israel-hamas-make-truce-work-2023-11-30/#:~:text=GO%2DTO%20MEDIATOR,of%20its%20%22Qatari%20friends.%22>

- Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China. (2024). China Supports Palestine's Full Membership in the U.N. and Calls for Working out a Timetable and Road Map for the Two-State Solution. https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202403/t20240308_11256419.html
- Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China. (z.d.). China and Israel. https://www.fmprc.gov.cn/eng/gjhdq_665435/2675_665437/2828_663646/
- Mock, S., Obeidi, A., & Zeleznikow, J. (2012). A Brief Outline of the Israel–Palestinian Conflict. *Group Decision and Negotiation*, 23(6), 1245-1262. <https://doi.org/10.1007/s10726-012-9293-7>
- Neureiter, M. (2016). Sources of media bias in coverage of the Israeli–Palestinian conflict: the 2010 Gaza flotilla raid in German, British, and US newspapers. *Israel Affairs*, 23(1), 66-86. <https://doi.org/10.1080/13537121.2016.1244381>
- Pfau, M., Haigh, M., Gettle, M., Donnelly, M., Scott, G., Warr, D., & Wittenberg, E. (2004). Embedding Journalists in Military Combat Units: Impact on Newspaper Story Frames and Tone. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 81(1), 74-88. <https://doi.org/10.1177/107769900408100106>
- Politico. (2018). *Fast Facts*. <https://www.politico.com/blogs/politico-press/2018/07/12/fast-facts-715002>
- Press Gazette. (2023). *Leading English-language news websites worldwide from March 2021 to March 2023, by number of digital-only subscriptions*. Statista. <https://www.statista.com/statistics/785919/worldwide-number-of-digital-newspaper-subscribers/>
- Rinke, E. M., Wessler, H., Löb, C., & Weinmann, C. (2013). Deliberative Qualities of Generic News Frames: Assessing the Democratic Value of Strategic Game and Contestation Framing in Election Campaign Coverage. *Political Communication*, 30(3), 474-494. <https://doi.org/10.1080/10584609.2012.737432>
- Robinson, K. (2024). *What is Hamas?* Council on Foreign Relations. <https://www.cfr.org/background/what-hamas>
- Saariaho, K. (2015). *Representation of the Israeli-Palestinian conflict in American newspapers* [University of Jyväskylä].
- Sawafta, A., & Fick, M. (2023). *How many Palestinians have died in Gaza? Death toll explained*. Reuters. <https://www.reuters.com/world/middle-east/how-many-palestinians-have-died-gaza-war-how-will-counting-continue-2023-12-06/>
- Scheufele, D. A. (1999). Framing as a theory of media effects. *Journal of Communication*, 49(1), 103-122. https://doi.org/DOI_10.1111/j.1460-2466.1999.tb02784.x
- Scheufele, D. A., & Tewksbury, D. (2007). Framing, Agenda Setting, and Priming: The Evolution of Three Media Effects Models. *Journal of Communication*. <https://doi.org/doi:10.1111/j.1460-2466.2006.00326.x>
- Segev, E., & Miesch, R. (2011). A Systematic Procedure for Detecting News Biases: The Case of Israel in European News Sites. *International Journal of Communication*, 5. <https://doi.org/1932-8036/20111947>
- Semetko, H. A., & Valkenburg, P. M. V. (2000). Framing European politics: A Content Analysis of Press and Television News. *Journal of Communication*, 50(2), 93-109. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2000.tb02843.x>

- Semetko, H., & Valkenburg, P. (2006). Framing European politics: a content analysis of press and television news. *Journal of Communication*, 50(2).
<https://doi.org/https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.2000.tb02843.x>
- Shahzad, F., Qazi, T. A., & Shehzad, R. (2023). Framing of Israel and Palestine Conflict in RT news, Al-Jazeera, CNN & BBC News. *Global Digital & Print Media Review*, VI(II), 1-14.
[https://doi.org/10.31703/gdpmr.2023\(VI-II\).01](https://doi.org/10.31703/gdpmr.2023(VI-II).01)
- Tan, J. (2023). *Charts show a stark difference in the human cost of Israeli-Palestinian conflicts over the years*. CNBC. <https://www.cnbc.com/2023/11/12/israel-hamas-war-data-shows-human-cost-of-conflict-through-the-years.html>
- Tanios, C. (2024). 32,552 Palestinians killed in Gaza since Oct. 7, health ministry says. *Reuters*.
[https://www.reuters.com/world/middle-east/32552-palestinians-killed-gaza-since-oct-7-health-ministry-says-2024-03-28/#:~:text=7%2C%20health%20ministry%20says,-By%20Reuters&text=DUBAI%2C%20March%2028%20\(Reuters\),the%20Gaza%20Strip%20since%20Oct.](https://www.reuters.com/world/middle-east/32552-palestinians-killed-gaza-since-oct-7-health-ministry-says-2024-03-28/#:~:text=7%2C%20health%20ministry%20says,-By%20Reuters&text=DUBAI%2C%20March%2028%20(Reuters),the%20Gaza%20Strip%20since%20Oct.)
- The New York Times Company. (z.d.). *Mission and Values*.
<https://www.nytc.com/company/mission-and-values/>
- the United Nations. (z.d.). *The Question of Palestine*. <https://www.un.org/unispal/data-collection/general-assembly/>
- Thomas, L. (2011). Reconstructions of “Reality”? *Journalism Studies*, 12(4), 522-538.
<https://doi.org/10.1080/1461670x.2011.571818>
- U.S Embassy in Israel. (z.d.). *Policy & History*. Retrieved from <https://il.usembassy.gov/our-relationship/policy-history/>
- Valkenburg, P. M., Semetko, H., & Claes, H. I. M. (1999). The Effects of News Frames on Readers. *Communication Research*, 26(5).
<https://doi.org/10.1177/009365099026005002>
- Van Gorp, B. (2007). Het reconstrueren van frames via inductieve inhoudsanalyse: uitgangspunten en procedures. *Kwalon*, 12(2).
<https://doi.org/10.5117/2007.012.002.005>
- Wolfsfeld, G. (1997). *Media and Political Conflict: News from the Middle East*. Cambridge University Press.
- Wolfsfeld, G. (2003). *The News Media and the Second Intifada*. Palestine-Israel Journal.
<https://pij.org/articles/1017>
- Zelizer, B., Park, D., & Gudelunas, D. (2016). How bias shapes the news. *Journalism*, 3(3), 283-307. <https://doi.org/10.1177/146488490200300305>
- Zhang, S. I. (2014). Chinese-style pragmatic objectivity in war reporting. *Asian Journal Of Communication*, 25(2), 178-196. <https://doi.org/10.1080/01292986.2014.944925>

7 Bijlagen.

Framematrix (opgelist)

Discriminatie frame

- *Probleemdefinitie:* Palestijnse burgers worden ongelijk behandeld in vergelijking met Israëliische burgers, ze worden gediscrimineerd en er is een onevenwichtige machtsbalans in het nadeel van de Palestijnen
- *Oorzaak:* Israël is een kolonistische staat die het systeem dat lijkt op apartheid invoert om zo Palestijnen te discrimineren. Israël is racistisch
- *Mogelijke oplossing:* Gelijke rechten voor Palestijnen, de bezetting/kolonisatie stoppen
- *Moreel oordeel:* Palestijnen zijn evenwaardig aan Israëli's. De manier waarop ze nu behandelt worden is dramatisch
- *Framing devices:* privileged Israeli citizens (benadrukt contrast), colonialist agenda, apartheid system, equality is a necessity, racist, discrimination

Escalatie frame

- *Probleemdefinitie:* Het conflict dreigt uit te breiden nieuwe statelijke en niet-statale actoren naar een groter regionaal conflict. Huidig conflict wordt gezien als een trigger hiervoor.
- *Oorzaak:* oorlogszuchtige retoriek van zowel Israël als statelijke en niet-statale actoren in de regio.
- *Mogelijke oplossing:* diplomatie en de-escalatie maatregelen, mogelijks ook internationale partijen ter afschrikking.
- *Moreel oordeel:* gevaar van escalatie van het conflict mag niet onderschat worden, het kan destructieve gevolgen hebben.
- *Framing devices:* a trigger, hell is going to break lose, go out of control, world-changing war, worst has still to come, time is running out

Geopolitiek frame

- *Probleemdefinitie:* De macht van het in stand houden of het oplossen van het conflict ligt bij internationale machten
- *Oorzaak:* De steun van de verschillende internationale machten aan beide partijen. Bv USA steunt Israël

- Mogelijk oplossing: Internationale gemeenschap moet inzetten op diplomatisch druk en onderhandelingen. Bemiddelen moet gesteunt worden door Internationale machten
- Moreel oordeel: Internationale machten die het israël of Hamas steunen hebben mede verantwoordelijkheid in de vele doden
- Framing devices: responsibility (land), allies of Zionists, turning blind eye to attacks, align themselves with this terrorism, involvement.

Humanitair frame

- Probleemdefinitie: Burgers zijn het grootste slachtoffer van dit conflict. Zowel bij aanvallen van Hamas als bombardementen van Israël
- Oorzaak: bombardementen op locaties dicht bij civiele infrastructuur, aanvallen op dorpen waar veel burgers zijn (in Israël dan)
- Mogelijk oplossing: invoeren van humanitaire pauzes, het stoppen van het conflict, wapenstilstand, meer hulpgoederen doorlaten
- Moreel oordeel: mensenlevens moeten gerespecteerd worden en niet behandeld als collateral damage
- Framing devices: humanitarian disaster, we went through hell, hell on earth, Gaza at breaking point, circle of death.

Militair frame

- Probleemdefinitie: bombardementen en bijhorend militaire acties in Gazastrook zijn noodzakelijk, efficiënt en succesvol
- Oorzaak: Vijand zit in een omgeving tussen burgers en hun locaties zijn strategische doelwitten
- Mogelijke oplossing: strategische doelwitten van Hamas vernietigen om ze zo te verzwakken en de bovenhand te nemen in het conflict. Alles doen op burgers te vermijden (laten escaleren bv)
- Morele basis: Burgerslachtoffers worden vermeden en vijand dient uitgeschakeld te worden
- Framing devices: fighting until victory, deal harsh blows, Hamas will pay, nothing will stop us, strategic centers, a precise and targeted operation

Polarisatie frame

- Probleemdefiniëring: conflict als bron van verdeeldheid binnen een (internationaal) publiek. Tegenstrijdige reactie's die variëren van protesten tot haat en geweld
- Oorzaak: Het conflict lokt sterke reacties uit bij publiek en publiek heeft oordeel over wat er fout loopt.
- Mogelijke oplossingen: luisteren naar wat er gezegd wordt op vreedzame protesten. Haat en geweld moet worden aangepakt door bevoegde instanties (politie etc.)
- Morele basis: haat en extremisme en racisme hebben geen plaats in de internationale samenleving
- Framing devices: anti-Semitism, Islamophobia, crush the Zionists, make our position known to the world, hate crime, share deep sadness

Resolutieframe

- Probleemdefiniëring: conflict is er eentje dat kan opgelost door middel van bv. bemiddelen, communicatie tussen de partijen, ruilvoorstellen
- Oorzaak: gebrek aan diplomatie en onderhandelingen, door focus op geweld
- Oplossing: inzetten op wederzijdse communicatie, diplomatie, bemiddelaars, mogelijke oplossing voor hoe staten er zouden kunnen uitzien
- Morele basis: vrede is mogelijk in een conflict dat al te lang duurt
- Framing devices: Many days of communication, permanent and comprehensive peace, negotiating, the fundamental way out is a two state solution, window of opportunity

Terrorisme frame

- Probleemdefiniëring: Hamas gebruikt terreur om hun doelen te bereiken en gebruikt burgers als schilden om zichzelf te beschermen
- Oorzaak: het zit in de aard van Hamas en in de ideologie gelijkaardig aan die van ISIS.
- Mogelijke oplossing: Hamas moet worden uitgeschakeld
- Morele basis: burgers mogen niet het slachtoffer zijn om doelen te bereiken
- Framing devices: Hamas is ISIS, Hamas committed genocide, Hamas slaughtered, scale of monstrous nature, attacks are a pogrom, monstrosity

Verzetsbeweging

- Probleemdefiniëring: Hamas zijn bevrijders en komen op voor de Palestijnse bevolking
- Oorzaak: de bezetting en onderdrukking is de oorzaak van Hamas hun aanval en gewapende verzet
- Oplossing: gewapend blijven verzetten tegen de militairen van Israël om zo het Palestijnse volk te bevrijden
- Morele basis: ze verdedigen op een rechtmatige manier hun volk tegen een agressieve vijand.
- Framing devices: fighting to protect their lands and people, liberators, national liberation movement, vast network of social welfare activities, right to resist the occupation

Warcrime frame

- Probleemdefiniëring: Israël's acties in de Gazastrook zijn tegen het internationaal recht en zijn disproportioneel
- Oorzaak: bombarderen van burgerlijke infrastructuur en hierbij geen onderscheid maken tussen Hamasleden en burger
- Mogelijke oplossing: Israël moet hiervoor gestraft worden in internationale instituties en rechtbanken
- Morele basis: mensenrechten moeten ten allen tijde gerespecteerd worden, ook tijdens een oorlog

- Framing devices: massacre, collective punishment, war crimes, violation of international law, genocide, crimes against humanity, indiscriminate and disproportional

Zelfverdediging frame

- Probleemdefiniëring: ze verdedigen zichzelf tegen externe dreigingen en zetten zich af tegen staakt-het-vuren
- Oorzaak: Hamas valt hen aan met Terreur en ontvoert Israëlische burgers die ze meenemen naar Gaza
- Mogelijke oplossing: Veiligheid en controle terug herstellen, zodat dit niet nog eens kan gebeuren. Terughalen van burgers uit Gaza
- Morele basis: Een staat heeft recht zichzelf en haar burgers te beschermen.
- Framing devices: Right to protect itself, recovering the hostages is integral part, Israël attacked when it saw terrorists who are trying to attack us and launching things at us, prioritizing its security.

Cohen's Kappa

V2_Medium = 1,00

V6_Artikeltype = 0,86

V8_1_ACT1 (actorcategorie actor 1) = 1,00

V8_2_ACT1 (geografische locatie actor 1) = 0,95

V9_1_ACT2 = 1,00

V9_2_ACT2 = 1,00

V10_1_ACT3 = 0,80

V10_2_ACT3 = 1,00

V11_1_ACT4 = 0,78

V11_2_ACT4 = 0,78

V12_1_ACT5 = 1,00

V12_2_ACT5 = 1,00

V_ESCALATIE = 0,79

V_GEOPOLITIEK = 0,79

V_HUMANITAIR = 0,89

V_MILITAIR = 1,00

V_RESOLUTIE = 1,00

V_TERRORISME = 0,84

V_Verzetsbeweging = kwam niet voor in de 35 geselecteerde artikels

V_WARCRIME = 1,00

V_Zelfverdediging = 0,87

V_DISCRIMINATIE = 1,00

V_POLARISATIE = 1,00

